

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 84 / III Legislatura / Quart període

Dijous, 2 de novembre de 1989

Comissió de Política Cultural

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Joan Colomines

Preguntes

Proposició no de Llei sobre el Foment i la Difusió de la Cançó
en Llengua Catalana

Proposta de Resolució sobre l'Exclusió del Català del Programa Lingua

Proposició no de Llei sobre els Ensenyaments Musicals a Catalunya

Proposició no de Llei sobre la Recepció de la Televisió de Catalunya a Madrid

Proposicions no de Llei sobre la Recepció de la Televisió Valenciana
a Catalunya; sobre la Recepció a Catalunya de les Emissions en
Llengua Catalana de Televisió Valenciana;
sobre les Emissions de TV3 i TVV als Territoris de Llengua Catalana;
sobre l'Atorgament de la Mateixa Freqüència a TVV i TV3;
sobre la Difusió de TV3 al País Valencià;
sobre la Interrupció de la Recepció de les Emissions de TV3 a
la Comunitat Valenciana, i sobre les Emissions de TVV i de TV3

SUMARI

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí.

Preguntes (Punt primer de l'ordre del dia.)

Pregunta al Consell Executiu sobre la partida 02.02.480.01 del Pressupost per al 1988

Formulació : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1592).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Cultura (p. 1592).*

Preguntes al Consell Executiu sobre les partides 02.02.760.01, 02.02.780.01, 02.03.421.01, 02.03.461.01 i 02.03.461.02 del Pressupost per al 1988, i a l'H. Sr. Conseller de Cultura sobre les partides 07.04.471.01, 07.04.471.02, 07.04.471.03, 07.04.481.02, 07.04.481.03, 07.04.761.01, 07.05.461.01, 07.05.461.02, 07.05.481.01, 07.05.481.04, 07.05.481.05, 07.05.481.06, 07.05.481.07, 07.05.481.08, 07.05.481.09, 07.05.761.01, 07.06.461.01, 07.06.461.02, 07.06.471.02, 07.06.471.02, 07.06.471.06, 07.06.471.07, 07.06.481.01, 07.06.481.12, 07.06.753.01, 07.06.761.01, 07.06.761.02, 07.06.771.01, 07.06.771.02, 07.05.781.01, 07.06.783.01, 07.06.784.01, 07.07.461.01, 07.07.461.02, 07.07.471.01, 07.07.471.02, 07.07.471.03, 07.07.471.04, 07.07.471.05, 07.07.481.01, 07.07.481.02, 07.07.481.04, 07.07.481.05, 07.07.481.07, 07.07.481.08, i 07.07.481.09 del Pressupost per al 1988

L'I. Sr. Manuel Nadal (S) n'anuncia la retirada (p. 1593).

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i deu minuts i es reprèn a dos quarts d'onze i deu minuts.

Proposta de Resolució sobre l'Exclusió del Català del Programa Lingua (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Ferrer (CiU) (p. 1593).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1594).*

Posició dels grups : *I. Sr. Lorda (S) (p. 1594), I. Sr. Martín (CDS) (p. 1594), I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 1595).*

Posició del Grup proponent : *H. Sr. Ferrer (CiU) (p. 1595).*

Votació dels punts 1, 3 i 4 : *aprovat per unanimitat (p. 1595).*

Votació del punt 2 : *aprobat per 16 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció (p. 1595).*

Proposició no de Llei sobre els Ensenyaments Musicals a Catalunya (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1595).*

Posició dels grups : *I. Sr. Martín (CDS) (p. 1596), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1596), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 1597) i I. Sra. Ribes (CiU) (p. 1597).*

Votació : *rebutjada per 9 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció (p. 1597).*

Proposició no de Llei sobre el Foment i la Difusió de la Cançó en Llengua Catalana (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 1598).*

Esmena del G. Socialista (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1598).*

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núms. 1, de modificació, i 3, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Martín (CDS) (p. 1598).*

Posició del grup proponent : *I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 1598).*

Posició dels grups : *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 1599), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1599), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 1599) i I. Sr. Codina (CiU) (p. 1600).*

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 1601), l'I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1601), l'I. Sr. Codina (CiU) (p. 1601) i l'I. Sr. Martín (CDS) (p. 1601).

Votació del punt primer : *aprobat per 22 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 1601).*

Votació del punt segon : *rebutjat per 10 vots a favor, 13 en contra i 1 abstenció (p. 1602).*

Votació del punt tercer (esmena d'addició) : *aprobat per 22 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 1602).*

El debat del punt quart de l'ordre del dia fineix a dos quarts de dotze del matí i cinc minuts i el del punt segon s'inicia a tres quarts de dotze i cinc minuts.

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. President (p. 1602) i l'H. Sr. Cahner (CiU) (p. 1602).

Proposició no de Llei sobre la Recepció de la Televisió de Catalunya a Madrid (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1602).*

Posició dels grups : *I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 1602), I. Sr. Martín (CDS) (p. 1603), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 1603), I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 1603), I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1603), H. Sr. Cahner (CiU) (p. 1604).*

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1604).

Votació : *rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions (p. 1605).*

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i es reprèn a dos quarts d'una.

Proposicions no de Llei sobre la Recepció de la Televisió Valenciana a Catalunya, sobre la Recepció a Catalunya de les Emissions en Llengua Catalana de Televisió Valenciana, sobre les Emissions de TV3 i TVV als Territoris de Llengua Catalana, sobre l'Atorgament de la Mateixa Freqüència a TVV i TV3, sobre la Difusió de TV3 al País Valencià, sobre la Interrupció de la Recepció de les Emissions de TV3 a la Comunitat Valenciana, i sobre les Emissions de TVV i de TV3 (Punts tercer, setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè de l'ordre del dia.)

L'H. Sr. Cahner (CiU) intervé per llegir-ne el text transaccional (p. 1605).

Posició dels grups : I. Sr. Sánchez Ramos (M) (p. 1605), I. Sr. Martín (CDS) (p. 1606), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 1606), I. Sr. Vidal-Quadras (P) (p. 1606), I. Sr. Riera i Gassiot (IC) (p. 1607), I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 1607), H. Sr. Cahner (CiU) (p. 1608).

Votació del text transaccional : aprovat per unanimitat (p. 1609).

El debat dels punts tercer, setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè de l'ordre del dia fineix a la una del migdia.

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí. Presideix l'I. Sr. Colomines, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Cadevall, i del Secretari, I. Sr. Padilla. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Vintó.

Hi són presents les diputades i els diputats H. Sr. Cahner (en substitució de la I. Sra. Sanabra), I. Sr. Masó, I. Sr. Vila, I. Sr. Montalat, I. Sra. Ribes, I. Sr. Coll i Bertran, I. Sr. Jané, I. Sr. Codina (en substitució de l'I. Sr. Camps i Vallejo), H. Sr. Ferrer, I. Sr. Vernet i I. Sr. Padrós, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Manuel Nadal, I. Sr. Lorda, H. Sr. Dalmau, I. Sra. Torrent, I. Sr. Terradellas, pel G. Socialista; I. Sr. Riera i Gassiot, pel G. p. d'Iniciativa per Catalunya; I. Sr. Vidal-Quadras, pel G. p. Popular; I. Sr. Carod-Rovira, pel G. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya; I. Sr. Martín, per l'A. p. del Centre Democràtic i Social, i I. Sr. Sánchez Ramos (en substitució de l'I. Sr. Ayguadé), pel G. Mixt.

El Sr. PRESIDENT : Suposo que tots vostès han rebut l'ordre del dia, per això són aquí; el vam enviar conjuntament per si hi havia alguna dificultat de correus, amb un telegrama en què anunciàvem que per correu els remetíem l'ordre del dia. Suposo que això pot haver funcionat.

Preguntes

Com a primer punt tenim : preguntes amb resposta oral en comissió fetes al Consell Executiu. El Consell Executiu ha delegat en l'Honorable senyor Joan Guitart, al qual agraiem la seva presència aquí entre nosaltres. Per formular la primera pregunta, el senyor Nadal.

*Pregunta al Consell Executiu sobre la partida
02.02.480.01 del Pressupost per al 1988*

El Sr. MANUEL NADAL : El Grup Socialista presenta un seguit de preguntes, algunes al Departament de la Presidència i la major part d'elles al Departament de Cultura, que fan referència a temes pressupostaris, fonamentalment, a les partides destinades a subvencions. Aquestes preguntes van ser formulades abans de forma escrita; la contesta rebuda va ser que es mirés la liquidació del Pressupost de l'any 1988 per tenir aquesta informació que es demanava. El Grup Socialista va anar a mirar la liquidació del Pressupost de l'any 1988, que figura en els arxius d'aquest Parlament, i en els arxius d'aquest Parlament, en la documentació de la liquidació del Pressupost, no hi figuren les partides que es demanaven. És per això que es va insistir a reformular la pregunta de forma oral per tal de tenir coneixement d'aquestes subvencions, que ens sembla que és un tema important per poder exercir una de les finalitats dels parlamentaris que és el control de la tasca del Consell Executiu. És en aquest sentit que la primera pregunta que es formula és saber quin és el destí de la partida 02.02.480.01 que fa referència a ajudes a activitats juvenils.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Guitart.

El Sr. CONSELLER DE CULTURA (Joan Guitart i Agell) : Senyor President, senyores i senyors diputats, en primer lloc, voldria fer, de la mateixa manera que el senyor diputat fa una consideració general, jo voldria també respondre amb una consideració general. Efectivament, en el Parlament de Catalunya va haver-hi, no només aquest seguit de preguntes sollicitant resposta escrita, sinó que va haver-hi també una interpellació

al Govern, i en nom del Govern va respondre l'Honorable diputat senyor Macià Alavedra, i explicava que seguint el costum i la tradició de molts parlaments, entre d'altres del Parlament espanyol i de parlaments europeus, els detalls de les explicacions pressupostàries es remetien a la liquidació pressupostària. Jo no he pogut comprovar si això, el que diu el senyor diputat —però si ell ho diu, deu ser cert—, si es produeix. El que sí que li puc assegurar és que, per part dels departaments de la Generalitat, en primer lloc volem constatar —i constato personalment— la voluntat de donar explicacions —totes les que calguin, i amb el detall que correspongui—, per tant una voluntat concreta i explícita de permetre que el Parlament pugui desenvolupar la seva tasca d'impuls i control parlamentari. La segona cosa és que, per part nostra, totes les dades, corresponents a subvencions i totes les dades corresponents a l'aplicació pressupostària, nosaltres les remetem. Primer, totes les subvencions passen per la intervenció, i els interventors és un cos distingit que tenen com a obligació i com a dret i com a deure vetllar perquè aquesta aplicació sigui correcta. En segon, això s'envia, la liquidació pressupostària, però també la Sindicatura de Comptes n'ha de tenir o en té un coneixement concret. Quan en l'informe al Parlament la Sindicatura de Comptes fa referència explícita a algun d'aquests comptes i remarquen aplicacions en relació amb tot això, vol dir que disposen de totes aquestes dades. El darrer dia que es va plantejar aquesta qüestió, des d'un punt de vista d'una conversa privada, jo crec que —ara contestaré amb molt de gust aquesta pregunta—, penso que si els il·lustres senyors diputats volen formular una consulta a la Presidència del Parlament o a la Mesa del Parlament en relació amb això, per part nostra trobaran totes les facilitats necessàries perquè es pugui complaure aquesta obligació parlamentària. Pel que fa referència a aquesta pregunta...

El Sr. PRESIDENT : Senyor, senyor..., un moment, li he d'advertir que pràcticament ha esgotat tot el temps de la pregunta. Com a penalització, i en tot cas perquè pugui respondre, li descomptaré una mica de cada una de les altres preguntes; però ara li dono el temps per poder-la contestar.

El Sr. CONSELLER : Bé, jo el que..., aquí tinc una explicació d'aquesta partida en què s'aplica, que és les subvencions a ajuts per entitats juvenils, per a convenis amb associacions i entitats. Jo començaré a llegir el llarg llistat en relació amb això : l'Associació Catalana Abast, 879.700 pessetes; l'Associació Catalana d'Estudiants, 477.750; L'Associació Internacional d'Estudiants de Ciències Econòmiques i Empresàries, 385.000; Associació de Joves Estudiants de Catalunya, 1.078.560; Aula d'Esplai del Vallès, 529.120; Centre d'Animació i d'Esplai, 851.050; Centre d'Estudis de Documentació i Joventut i Societat, 451.000; Coordinadora d'Esplais de Municipis de Catalunya, 950.143, etcètera. És a dir, el que em temo és que això són una, una i mitja, dues, tres, quatre, cinc, sis, set, vuit, nou, deu, onze, dotze, tretze, són catorze pàgines de relacions de subvencions atorgades per aquest concepte, la qual cosa fa impossible de respondre a això. Però si el senyor President ens dóna llicència, estic disposat a llegir-les totes.

El Sr. PRESIDENT : Sí. Em permeten un moment, si us plau. Mirin, penso que això ara és impossible. Aleshores, perquè tampoc quedi com una cosa que —això quedarà reflectit en el *Diari de Sessions*— sembli que en aquest moment estem

fent aquí una broma, unes preguntes, i que són molt llargues, i no les podem contestar, i tot plegat; jo el que sí que vull dir és que hi ha la intenció de trobar una solució a aquesta qüestió de les preguntes, que abans ja s'ha parlat, que el senyor interpellant té molt bona voluntat perquè això s'arregli, i les persones que han de contestar també, perquè el màxim d'informació, doncs, arribi a qui ha d'arribar, i se sàpiga a on és. Per tant, això ho arbitrarem, vull que quedi constància que hi ha aquesta preocupació, i que en aquest moment, el fet que jo talli una pregunta, i la deixi, doncs, així, tot just començada, és el que em marca el Reglament; però amb tot el respecte pel que fa a la pregunta i amb tot de respecte pel que fa a la resposta, i jo mateix seré qui impulsaré per trobar una solució perquè aquestes preguntes que fan alguns diputats, doncs, quedin satisfetes... Si algú, sobre això que jo acabo de dir, vol fer..., vol intervenir, jo en aquest moment li dono l'oportunitat de fer-ho. *(Pausa.)* Senyor Nadal.

Preguntes al Consell Executiu sobre les partides

02.02.760.01, 02.02.780.01, 02.03.421.01, 02.03.461.01

i 02.03.461.02 del Pressupost per al 1988, i

a l'H. Sr. Conseller de Cultura sobre les partides

07.04.471.01, 07.04.471.02, 07.04.471.03, 07.04.481.02, 07.04.481.03, 07.04.761.01, 07.05.461.01, 07.05.461.02, 07.05.481.01, 07.05.481.04, 07.05.481.05, 07.05.481.06, 07.05.481.07, 07.05.481.08, 07.05.481.09, 07.05.761.01, 07.06.461.01, 07.06.461.02, 07.06.471.02, 07.06.471.02, 07.06.471.06, 07.06.471.07, 07.06.481.01, 07.06.481.12, 07.06.753.01, 07.06.761.01, 07.06.761.02, 07.06.771.01, 07.06.771.02, 07.05.781.01, 07.06.783.01, 07.06.784.01, 07.07.461.01, 07.07.461.02, 07.07.471.01, 07.07.471.02, 07.07.471.03, 07.07.471.04, 07.07.471.05, 07.07.481.01, 07.07.481.02, 07.07.481.04, 07.07.481.05, 07.07.481.07, 07.07.481.08, i 07.07.481.09 del Pressupost per al 1988

El Sr. MANUEL NADAL : Jo, si de cas, agrair al senyor Conseller la contesta formulada a la pregunta, en el sentit que satisfà la demanda d'informació que teníem —és una documentació que ha portat complerta—, agrair, a més, la disposició que hi havia per anar contestant cada una de les preguntes; però jo diria que, per tal de no fer feixuga una sessió que ja serà prou llarga en si, i per tal que tots plegats puguem dedicar-nos a la nostra tasca —el Conseller, a la tasca de govern; l'oposició, a la tasca de seguiment i control—, agraeixo també la bona disposició del President de la Comissió, i espero que entre tots plegats trobem aquesta fórmula que faci possible de tenir aquesta informació, en el benentès, doncs, que aquesta fórmula es trobarà, perquè hi ha la bona disposició del President, la bona disposició de la Conselleria, doncs aquest diputat retiraria la resta de les preguntes.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nadal. Algú més vol intervenir en aquesta qüestió? Si no, doncs, retirem aquest punt de l'ordre del dia, i suspenem uns breus moments la sessió.

Se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i deu minuts i es reprèn a dos quarts d'onze i deu minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta Presidència i aquesta Mesa, consultada la Presidèn-

cia amb la Mesa, ha cregut proposar a la Comissió que en els punts 2, 3, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 s'intentés trobar, conjuntament amb totes les persones que porten aquest tema dels diferents grups, un consens. La Mesa acceptarà, si hi ha una transaccional, acceptarà la decisió dels grups, però donat que en aquest moment falta alguna persona implicada en això, i tot i que la Presidència té la potestat de posar-ho a votació, encara que no hi hagi un grup parlamentari, a mi em sembla que el tema és prou important com perquè jo demani a la Comissió l'alteració de l'ordre del dia d'aquesta reunió, i passar a davant algunes altres proposicions no de llei, i deixar aquestes per al final fins a veure si podem trobar aquest consens conjunt. Els sembla bé aquesta alteració? Aleshores, faríem primer la que fa referència al punt quatre; no perdó, el punt cinc : debat i votació de la Proposta de Resolució sobre l'exclusió del català del programa Lingua, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, i que porta una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per tant, per defensar aquesta Proposta de Resolució, el senyor Joaquim Ferrer té la paraula.

Proposta de Resolució sobre l'Exclusió del Català del Programa Lingua

El Sr. FERRER : Gràcies, senyor President. El 25 de maig es va reunir el Consell de ministres d'ensenyament de la Comunitat Econòmica Europea i va aprovar el que serà anomenat el programa Lingua, que és destinat a afavorir l'aprenentatge d'idiomes dintre la Comunitat. Aquesta és una mesura llargament elaborada, i l'aprovació de la qual ens omple de satisfacció a tots, però realment com a catalans no en podem estar del tot satisfets pel fet que l'aprovació d'aquest programa es va limitar només a uns idiomes oficials dintre la Comunitat. El fet ja de per si justificaria una resolució com la que presentem, però és el cas que en aquella reunió del Consell de ministres d'ensenyament de la Comunitat, el ministre d'ensenyament espanyol va mostrar una passivitat que, creiem, no es correspon amb l'actual marc constitucional, que empara totes les llengües, les declara oficials en amplis territoris de l'Estat espanyol, i que, per tant, formen part d'un patrimoni conjunt, un patrimoni cultural que el ministre té l'obligació de defensar i té l'obligació de presentar davant de la resta de la Comunitat Econòmica Europea.

Nosaltres amb aquesta resolució volem manifestar senzillament la inquietud que ens ha produït, una el fet que una llengua..., totes són importants, però la nostra en el mapa de l'Europa comunitària és realment significativa, amb una població de 10 milions d'habitants, oficial a gran part d'aquests territoris; que, per altra banda, dintre les institucions europees, doncs va fent el seu camí, fins i tot la seva oficialització, i, per tant, considerem que l'actitud del representant de l'Estat espanyol —concretament en aquella reunió, on es va aprovar aquest programa, que, per altra banda, vull tornar a insistir-hi, considerem molt important— va ser absolutament contradictòria amb el que és el nostre marc constitucional actual. Per tant, doncs, ens sembla que és obligació nostra presentar en aquesta Comissió de Cultura aquesta Resolució, i que aquesta Comissió de Cultura aprovi aquesta Resolució per tal que sigui com un advertiment, com un avís, com un assenyalar el que ha de ser l'actitud normal d'un representant de l'Estat espanyol, i

més en matèria lingüística, que és emparar i lluitar perquè el conjunt de les llengües sigui respectat i aconseguixi tots els beneficis i tots els avantatges que es vagin produint en el marc de la Comunitat Econòmica Europea. Per tant, doncs, el sentit de la nostra Resolució és aquest : constatar la importància que dins el mapa lingüístic europeu té la nostra llengua, l'oficialitat que la caracteritza, recordar que la Constitució Espanyola actual reconeix aquests fets, i també assenyalar com ha estat de contradictòria la posició, l'actitud del representant de l'Estat espanyol en aprovar-se el programa Lingua, i, òbviament, demanar que no es tornin a repetir fets com aquests, que creiem que contrasten amb la voluntat constitucional.

Res més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Ara té presentada una esmena Esquerra Republicana de Catalunya; el senyor Carod-Rovira té la paraula per defensar-la.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President. Per defensar l'esmena, i en tot cas, també, per fer costat en principi a aquesta Proposta de Resolució.

El nostre Grup és favorable a aquesta Proposta de Resolució; el que passa és que entenem que és de doldre que, fins i tot en aquests moments, quan resulta que, segons l'Estatut, la Generalitat té competències exclusives en matèria de cultura i competències plenes en matèria d'educació, un fet tan cabdal per a la nostra realitat cultural com sigui la llengua pugui ser exclòs d'un acord d'aquestes característiques.

Per tant, nosaltres fem, en primer lloc, costat a aquesta Proposta de Resolució, i simplement, per fer-ho breu, el caràcter de la nostra esmena es referia a la circumstància que, l'acord aprovat per unanimitat, en el qual es parlava de la possibilitat que el català esdevingués llengua oficial de la comunitat europea, no se circumscribia tan sols a l'àmbit del Parlament de Catalunya, sinó que també havia estat aprovat per un altre Parlament, com era el Parlament Balear. Em semblava que aquesta era una referència important a tenir en compte perquè reforçava, des del punt de vista territorial i també legal, la força d'aquesta mateixa pretensió d'aconseguir que el català pugui participar en programes europeus d'aquestes característiques.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara els altres grups parlamentaris tenen dret a intervenir. Pel Grup Socialista, el senyor Lorda té la paraula.

El Sr. LORDA : Sí, senyor President, per posicionar-me davant aquesta Proposició de Convergència i Unió. Nosaltres vam estudiar a fons aquesta qüestió i vam elaborar un text alternatiu a la Proposició de Convergència i Unió. Aquest text alternatiu, atès el funcionament irregular del Parlament de les darreres setmanes, no va poder entrar al Parlament per tal de ser discutit en una mateixa sessió de la Comissió de Política Cultural, i, per tant, oferir-lo com una esmena, no diguem a la totalitat, perquè el nostre text alternatiu recull moltes de les observacions que fa la Proposició de Convergència i Unió. Ara bé, hi ha certs punts en què nosaltres enriqueim una mica —no diria «massa», però enriqueim una mica— l'argumentació que fa Convergència i Unió, per tal que, efectivament, el català arribi a ser una llengua objecte d'estudi —si no oficial— a les comunitats europees, però, per una altra banda, es fa unes al·lusions al ministre d'Educació espanyol, senyor Solana, unes al·lusions, tant a l'exposició de motius com, després, al text de la mateixa Proposició, que nosaltres considerem impro-

cedents i injustes perquè es vol atribuir l'exclusió del català del programa Lingua al ministre Solana, quan la decisió va ser adoptada pel Consell de ministres de les Comunitats Europees, que va atènyer-se al criteri rigorós de només incloure les llengües oficials dintre de la Comunitat.

Per tant, quan va arribar al Consell de ministres d'educació era un fet..., un fet a complir, en el qual ja no es podia fer absolutament res. Posteriorment, tant el ministre d'educació —avui dia en funcions— com el President del Govern —avui dia en funcions— van fer declaracions dient que, quan es procedeixi a la revisió del programa Lingua, es farà tot el que calgui per tal que s'incorpori el català en el programa d'estudis d'aquesta Proposició de la Comunitat Europea. De manera que jo crec que aquestes al·lusions que es fan al ministre s'haurien de suprimir, i, per a la resta, el nostre text alternatiu està inspirat exactament en el mateix esperit que s'inspira el text de Convergència i Unió. És a dir, «maldir perquè el català aconseguixi ésser llengua oficial a les Comunitats Europees i que sigui objecte d'estudi en aquests programes que propicia la Comunitat per tal que els ciutadans europeus es coneguin entre si molt més i es contribueixi a la integració dels països europeus.»

Ens trobem, doncs, que la nostra actitud, davant aquesta Proposició no de Llei de Convergència i Unió, és la d'haver de votar-hi en contra, però no votem en contra de l'esperit, sinó que votem en contra de la lletra, de la formulació d'aquesta Proposició no de Llei que... I el nostre text, naturalment, es veurà pròximament en aquesta Comissió de Cultura, perquè ha estat acceptat per la Mesa del Parlament, i, per tant, farà cap en aquesta Comissió, i aleshores es discutirà aquest text, que fonamentalment discrepa de Convergència i Unió en aquestes dues al·lusions al ministre Solana, que considerem improcedents i injustes.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Lorda. Ara pot intervenir el senyor Joan Martín Toribio, que avui intervé com a representant de l'Agrupació parlamentària del CDS. El senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. L'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social votarà favorablement la Proposta de Resolució sobre l'Exclusió del Català del Programa Lingua, ja que creiem que si la finalitat del programa Lingua és afavorir les llengües més difoses dins la Comunitat Europea, el català n'és una d'elles, car ara per ara i ateses les prohibicions franquistes encara té tot un seguit de dèficits importants.

Hem de fer menció en aquest punt a la Resolució 155/III del Parlament de Catalunya, sobre la declaració del català com a llengua oficial de les institucions europees, que manifesta clarament la voluntat de Catalunya d'aconseguir que la llengua catalana s'inscriuï com una realitat en l'Europa d'avui.

La importància d'un programa com el Lingua, que comporta la inclusió del català en els plans d'estudis del Batxillerat i la universitat, donaria a conèixer, a un sector tan important com és l'acadèmic, la nostra llengua. I permetria l'arribada de joves europeus a les universitats catalanes.

Creiem els centristes que és necessari, des del Govern de la Generalitat, utilitzar tots els instruments al seu abast per tal que el Govern central, en les negociacions que porta a terme amb les institucions europees, tingui en compte la nostra reali-

tat lingüística. Entenem que totes les institucions catalanes han de manifestar el seu rebuig per la manca d'interès mostrada des del Govern central. Recordem que el ministre espanyol, senyor Javier Solana, malgrat el que s'ha dit anteriorment, presidia el Consell d'educació de la Comunitat Europea que rebutjà la inclusió de la llengua catalana en el programa Lingua.

Així doncs, la nostra Agrupació donarà suport a la Proposta de Resolució.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. El senyor Ignasi Riera voldria intervenir...? Estem a la Proposició no de Llei sobre el programa Lingua i som al moment en què els grups parlamentaris opinen sobre aquesta Proposició no de Llei ja que ell no ha presentat, el seu Grup, cap esmena. Senyor Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Senyor President, per intervenir només per dir que he sabut que hi havia reunió quan he arribat avui a la Cambra, que teníem reunió de grup. Jo no he rebut cap comunicació d'aquesta reunió; per tant, no venia preparat ni per parlar del programa Lingua ni de res més.

De tota manera, en aquest punt, em remeto al que va dir el nostre Grup quan ja va presentar, al seu dia, la Proposició sobre la inclusió del català en el programa Lingua.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Riera, si vostè ho diu, doncs, no... Ara, jo li puc assegurar que s'ha enviat per correu, i, a més a més, vaig fer enviar un telegrama dient que l'ordre del dia s'enviava per correu. És a dir que..., per tant, en tot cas, el que intentarem serà de veure, amb la secretaria, que no fos cas que tinguessin l'adreça malament o l'haguessin enviat en un altre lloc, la qual cosa jo lamento molt, no?

El Sr. RIERA I GASSIOT : Jo li agrairia, senyor President, si em pogués donar la referència... Els telegrams, quan són rebuts, han estat signats pel destinatari...

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Si hi ha alguna referència que jo hagi signat...

El Sr. PRESIDENT : De tota manera, aquesta Comissió no és responsable del bon funcionament dels telegrams. Això, en tot cas, vostè s'ho apunta i en una propera campanya electoral, doncs, tindrà una altra possibilitat.

A veure, ara, el proponent de la Proposta de Resolució... Si em permeten, jo els diré dues..., bé, hi ha tres possibilitats : una, que fem el que es fa normalment, es mira si s'accepta l'esmena, simplement; la segona és que hi ha hagut una indicació d'un grup parlamentari que ha demanat, sense que hagi presentat esmena, però, la retirada d'un paràgraf : segona possibilitat. I la tercera possibilitat —aquesta ja no va adreçada al senyor que ha portat la Proposició no de Llei, sinó al grup parlamentari—, de demanar votació separada.

Els ho dic perquè sàpiguen que hi ha aquestes tres possibilitats i que poden fer ús de qualsevol d'elles. En tot cas, ara el senyor Ferrer podrà definir-se sobre aquestes qüestions. El senyor Ferrer.

El Sr. FERRER : Gràcies, senyor President. En primer lloc, per manifestar que el nostre Grup accepta l'esmena presentada per Esquerra Republicana, perquè, efectivament, és una puntualització que creiem que enriqueix el text de la Resolució, de la Proposta de Resolució.

Quant a la proposta i a les manifestacions fetes pel Diputat

senyor Lorda, jo crec que el nostre Grup... És difícil acceptar-ho pel fet que aquesta qüestió que estem debatent, que és l'aprovació del programa Lingua per part de la Comunitat Econòmica Europea, el ministre d'ensenyament espanyol, evidentment, hi va tenir un paper importantíssim, i, desgraciadament, nosaltres continuem creient que no precisament a l'altura de les circumstàncies constitucionals que actualment tenim.

Per tant, doncs, vull dir, pensem que a la Resolució ha de sortir esmentat aquest personatge polític, que, desgraciadament, doncs, no creiem que actués amb tota la precisió que calia.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Aleshores, ja podem passar a la votació. (*Ll. Sr. Lorda demana per parlar.*) Senyor Lorda.

El Sr. LORDA : Senyor President, nosaltres demanem votació separada dels punts de la Proposta de Resolució (*remor de veus*), no! Només del 2. (*Remor de veus.*) Ah, exacte. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el text, i em refereixo al text que ja està modificat pel servei lingüístic —vostès ja el deuen haver rebut tots aquí— del Parlament, que fa referència a la Proposta de Resolució sobre l'Exclusió del Català en el Programa Lingua i als punts 1, 3 i 4 amb l'esmena corresponent, que aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquests tres punts i l'esmena corresponent han estat votats per la unanimitat dels presents.

Ara votarem el punt 2.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el punt 2.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest punt ha estat..., vaja, la seva no-inclusió ha estat rebutjada per 16 vots a favor i 5 en contra. Per tant... (*remor de veus*), la inclusió del punt ha estat aprovada; per tant, han quedat aprovats els punts 1, 2, 3, 4 i l'esmena corresponent d'aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies.

Proposició no de Llei sobre els Ensenyaments Musicals a Catalunya

Passem ara al punt sisè, que fa referència a la Proposició no de Llei sobre els Ensenyaments Musicals a Catalunya, presentada pels Grups Socialista i d'Iniciativa per Catalunya. Per presentar aquesta Proposició no de Llei, el senyor Nadal té la paraula.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, aquesta és una proposició no de llei formulada conjuntament pel Grup Socialista i el Grup d'Iniciativa per Catalunya, que té el seu origen en una problemàtica que existeix des de fa molts anys a Catalunya —jo diria que a tot el conjunt de l'Estat—, que és la problemàtica de l'educació musical, que es va veure agreujada i que va tenir el seu punt més àlgid al començament de l'estiu, quan una escola —jo diria— renovadora dels ensenyaments musicals va entrar en crisi —l'escola aquesta era l'Aula de Música—, va

entrar en crisi i va posar en perill la seva continuïtat per manca d'ajut, jo diria, del conjunt de les administracions que podrien haver, d'alguna manera, col·laborat a tirar endavant aquella proposta renovadora d'ensenyaments musicals.

Però —ho repeteixo—, la problemàtica de l'Aula de Música és una anècdota davant el conjunt de la problemàtica dels ensenyaments musicals, que se centra en tres punts. En primer lloc, la manca d'educació musical al conjunt de la població escolar de Catalunya o una educació musical deficitària, si voleu. Per això, en el primer punt s'insisteix en la necessitat d'educar musicalment els infants des de l'àmbit escolar, que és allà on s'ha d'educar la nostra mainada per tenir una bona educació musical. Tots sabem la problemàtica que hi ha en aquests moments de falta de professors adequats per als ensenyaments musicals a les escoles, i la feina de complementarietat que moltes vegades fan les associacions de pares en contractar professorat adequat. Per tant, un primer punt de demanar al Consell Executiu que fomenti aquesta educació musical des de l'àmbit escolar, esmenant els dèficits que avui dia tenim.

Un segon punt fa referència a l'existència d'ensenyaments, avui dia, jo diria innovadors, de fórmules innovadores de l'ensenyament musical, com podria ser el que he anomenat abans de l'Aula de Música, un altre com pot ser el Taller de Música, i moltes altres experiències renovadores que existeixen avui a diverses poblacions de Catalunya, no solament a la ciutat de Barcelona, que es troben que els ensenyaments musicals només tenen un camí, avui dia, a seguir, que és la via dels ensenyaments reglats a través dels conservatoris de música. I aquestes noves experiències no troben l'acolliment necessari, doncs, en les institucions musicals oficials, en els conservatoris oficials, i ens sembla que sí que existeix una fórmula, que és a través de l'Institut Català de Noves Professions, que aquests ensenyaments musicals tinguin el seu reconeixement oficial, la seva titulació, que permeti que aquesta gent que fan aquests estudis i que fan una molt bona labor d'ensenyament musical, i els alumnes que rebin aquesta educació d'alguna manera puguin tenir una titulació que els permeti l'exercici professional de la música.

Per això s'insisteix, doncs, que aquestes noves experiències tinguin un acolliment adequat, a través de l'Institut de Noves Professions, i que se'ls doni la titulació que els permeti d'exercir la funció, l'activitat musical amb una titulació adequada.

I, evidentment, per fer tot això, calen recursos, recursos de les escoles, recursos en aquestes noves fórmules educatives, en aquests centres, com pot ser l'Aula de Música, com pot ser el Taller de Música, que estan fent una molt bona labor i que —ho repeteixo— han entrat en crisi per falta de suport, jo diria, oficial, d'una banda, i de suport econòmic, de l'altra, de les diverses institucions. Per això ens semblava que havíem de demanar al Consell Executiu que dotés d'una partida pressupostària suficient aquests centres, perquè puguin continuar aquesta magnífica labor que van endegar, magnífica labor que ha estat reconeguda, jo diria, per amplis sectors de la cultura catalana, els quals, a través de diverses fórmules, han intentat ajudar i han donat publicitat en el seu ajut a aquestes institucions que —ho repeteixo— són molt importants avui dia a Catalunya.

Aquests són els tres punts de la nostra Proposició no de Llei, Proposició no de Llei del Grup Socialista i del Grup d'Iniciativa

de Catalunya, que esperem que compti amb el suport dels diversos grups.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nadal. No hi ha cap esmena; per tant, els grups parlamentaris que vulguin intervenir poden intervenir, i ho farem, aquesta vegada, de menor a major, com habitualment ho fem sempre. Per tant, el senyor Joan Martín i Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. L'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social votarà favorablement la Proposició no de Llei presentada pels Grups Socialista i d'Iniciativa per Catalunya, en els seus tres punts, perquè creiem que una formació global dels nostres infants requereix que, ja des de l'escola, se'ls formi musicalment. Això comporta la necessitat de tenir professorat especialitzat en la matèria, que a través de cursos de formació i reciclatge imparteixin aquests ensenyaments amb els mètodes i les tècniques més avançats.

Creiem que l'Institut Català de Noves Professions és l'ens indicat per regular els nous ensenyaments musicals a Catalunya, de tal manera que les escoles de música i els conservatoris, que són, ara com ara, els únics llocs on es poden cursar els estudis musicals, s'ampliïn per aconseguir una oferta més àmplia i eficaç en l'àmbit dels ensenyaments musicals, que porti a la formació de professionals i, si més no, a una societat més culta.

És evident que tot el que hem esmentat anteriorment es quedaria tan sols en una declaració d'intencions si no dotéssim aquesta tasca amb els recursos necessaris per fomentar aquesta vessant de la formació i creativitat artística ja des de l'escola.

Tant per a la formació integral dels nostres infants com per a la tradició musical catalana, esperem que aquesta Proposició no de Llei sigui l'inici d'un seguit de mesures que prengui aquesta Cambra per potenciar i consolidar la cultura musical a casa nostra, que compta ja, com ho manifesta l'exposició de motius de la Proposició que avui ens ocupa, amb una llarga i rica tradició.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín. Ara, el senyor Carod-Rovira, d'Esquerra Republicana de Catalunya, si vol intervenir, té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President, gràcies. Per indicar la posició favorable del nostre Grup al text d'aquesta Proposició no de Llei.

El caràcter de l'educació musical ha estat sempre una manca tradicional en el sistema escolar a casa nostra i, quan aquesta educació musical ha existit, generalment ha anat acompanyada d'altres elements que han afavorit la renovació pedagògica al nostre país. Això no obstant, s'ha anat desenvolupant gairebé sempre en una situació precària i, sobretot, amb un sosteniment de caràcter econòmic extrainstitucional, i ha depès sovint, aquest sosteniment, des d'institucions privades, d'estalvi, municipals, etcètera.

Per nosaltres és important el text d'aquesta Proposició no de Llei, perquè fa referència a dos temes clau que compartim : d'una banda, la regulació ja definitiva d'aquest ensenyament que es fa ara i que preveiem que es pugui fer en el futur extensiu als nivells educacionals bàsics, primordialment, i sobretot també perquè, no només es parla de regular aquests nous ensenyaments musicals, sinó, sobretot, d'enriquir-los amb la dotació pressupostària que els permeti d'ésser impartits.

És per això que nosaltres hi votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara, el representant del Grup parlamentari Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras i Roca, té la paraula, si ho vol.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, gràcies, senyor President. Per anunciar el vot a favor del nostre Grup, sense més comentaris.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vidal-Quadras. Atès que Iniciativa per Catalunya també participa de la presentació..., doncs, ara ja podria parlar el Grup de Convergència i Unió. La senyora Teresa Ribes.

La Sra. RIBES : Moltes gràcies, senyor President. Era per manifestar que no estem pas d'acord amb cap de les afirmacions que ha fet el Grup Socialista en nom del Grup Socialista i d'Iniciativa.

En primer lloc, pel que fa a l'escola Aula hauríem de dir que sí que l'hem ajudat, almenys des de la institució de la Generalitat. Per exemple, des que el 21 de març de 1988 va entrar la Llei dels Ensenyaments no Reglats a través de l'Institut Català de Noves Professions, aquest Institut ha atorgat cinc diplomes a aquests alumnes, perquè poguessin tenir un títol i poguessin desenvolupar-se en la seva professió. Al mateix temps, l'IN-CANOV també ha concedit dues beques per completar estudis durant dos anys al Berkeley College de Música de Boston, per un import d'1.700.000 pessetes. D'altra banda, el Departament de Cultura també ha ajudat aquesta escola, des de l'any 85, amb diverses partides. Aquests ajuts han estat del voltant de 3.700.000 pessetes.

Ara bé, atesa la situació d'aquesta escola, amb pocs alumnes reals en relació amb la capacitat del centre i elevades despeses de personal, manteniment i funcionament, i una manca de línia gerencial i administrativa ben definida i també d'un programa d'expansió, s'ha produït un dèficit que s'estima sobre els 10 milions de pessetes i, evidentment, la Generalitat de Catalunya no es pot fer càrrec d'un dèficit que, a més, no es veu en vies de solució sinó d'anar-se agreujant cada vegada més.

Per altra part, la segona afirmació, que no es fa ensenyament musical a les escoles, ens ha causat molta estranyesa, tant pel Grup Socialista com del Grup d'Iniciativa, perquè diuen : «Instar el Govern de la Generalitat a fomentar ja des de l'escola l'educació musical en tots els seus àmbits...», ja que és una activitat que la Conselleria d'Ensenyament realitza ja des del curs 1981-1982, i es va iniciar amb el Pla de Formació Musical del Professorat en actiu de pre-escolar i cicle inicial. Recentment, pel que fa a l'ensenyament musical a la llar d'infància i al parvulari, el Departament d'Ensenyament ha publicat unes orientacions i uns programes adreçats als professionals de l'ensenyament d'aquestes etapes educatives primerenques, i ha emprat el model curricular proposat pel doctor Cèsar Coll, de la Universitat de Barcelona, com en totes les altres matèries. L'ensenyament de la música en aquesta publicació s'entén en el marc d'una àmplia àrea que agrupa els principals llenguatges, entenent, doncs, la música com un llenguatge que cal afavorir en els infants, com a part important de la formació inicial des d'una perspectiva de desenvolupament global i harmònic.

Quant a l'EGB, l'ensenyament musical està englobat en les orientacions i els programes publicats pel Departament en els anys 81 i 82, i des d'aleshores es fa una tasca de formació del

professorat en la qual només, en els ja esmentats cursos per a pre-escolar i cicle inicial, s'han format un total de 2.594 professionals que han rebut un curs inicial de cent hores i un seguiment i suport posterior durant dos anys. A més, s'han signat convenis puntuals amb entitats com l'ICE, de l'Autònoma, l'Orfeó Lleidatà o l'Institut Llongueras, com a col·laboradors en aquesta tasca de formació, i l'important Pla d'Especialistes per a postgraduats, iniciat el curs 1985-86, a Barcelona, i estès en l'actualitat a tot Catalunya, i en el qual, actualment, s'estan formant cent noranta professors. O també els nombrosos cursos realitzats en el marc de les escoles d'estiu, o els realitzats per l'escola de pedagogia musical Ireneu Segarra, que forma musicalment mestres a diversos nivells, en què, a més d'aquest mètode, en coneixen d'altres, com el Martenot o el Williams.

En el context de la reforma del sistema educatiu, una de les experiències més remarcables és la que es refereix a l'inici del batxillerat musical, ja en el seu segon any, que permet la prioritització en el currículum de la formació musical i una compaginació amb els estudis de batxillerat, sense el tradicional esforç que els era imposat pel seguiment dels estudis ordinaris. Aquests estudis es fan actualment a l'Institut de Batxillerat de Badalona.

Per no fer-ho més llarg, no parlo de les escoles de música i conservatoris, dels quals, actualment, es compta amb uns seixanta centres, o dels intercanvis amb les escoles estrangeres com els que aquest estiu s'han realitzat amb quatre grups de joves músics, estudiants en diversos centres del *land* Baden-Württemberg, a Alemanya, o els cursos d'estiu al llarg de tot Catalunya, com els de Vila-seca i Salou, que ja fa dotze anys, Cervera —vuit— o Lleida —vint-i-sis. Encara queda molt camí, sens dubte, però tampoc podem dubtar que la tasca que s'està fent és molta i molt bona.

El segon punt ha estat una sorpresa més forta encara per a nosaltres, perquè demana que els ensenyaments musicals siguin regulats a través de l'Institut Català de Noves Professions, i aquest està creat per articular la gran varietat d'ensenyaments no inclosos en el règim educatiu comú, cosa que no es dona en aquest cas, encara que són constatables les importants llacunes normatives que en aquest camp té el nostre sistema educatiu, ja que l'aplicació mecànica de la LODE no permet respondre a l'especificitat d'aquests centres, per la qual cosa el Departament d'Ensenyament està impulsant un projecte de decret que haurà de resoldre les necessitats d'aquest sector, tant pel que fa a l'aspecte normatiu com al de la seva dotació econòmica.

Per tant, no veiem la necessitat de votar afirmativament cap de les tres propostes : la primera no té causa, perquè el que demana ja fa anys que s'està realitzant, i la segona i la tercera, perquè quedaran resoltes tan bon punt surti l'esmentat decret.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyora Ribes. Bé, ja podem passar a la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor d'aquest text, que aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 9 vots a favor i 13 en contra.

Passem ara al punt quart de l'ordre del dia d'avui : debat i votació de la Proposició no de Llei sobre el foment i la difusió de la cançó en llengua catalana, presentada pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. El senyor Ignasi Riera té la paraula.

**Proposició no de Llei sobre el Foment
i la Difusió de la Cançó en
Llengua Catalana**

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Tot i que em temo que a l'hora de presentar aquesta Proposició no de Llei resulti que la darrera intervenció, la de plantejament de vot o de què es dirà a l'hora de votar, es tornin a dir inexactituds com les anteriors, en les quals nosaltres proposàvem la regulació dels nous ensenyaments musicals, que sí que ens semblava que era prou...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Ignasi Riera, li prego que s'atengui al text aquest.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Molt bé, senyor President. Em nego a defensar la Proposició.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Hi ha en aquest..., hi ha esmenes presentades pel Grup Socialista i pel Grup Mixt. Per defensar les esmenes pel Grup Socialista, el senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, el Grup Socialista està plenament d'acord amb la proposta del Grup d'Iniciativa per Catalunya, l'únic que feia era un matís a la seva proposta de difusió sistemàtica de la cançó catalana dient que s'aculli preferentment els cantants que actuen en llengua catalana, i com que estem plenament d'acord amb la Proposició no de Llei, i d'acord amb el criteri del senyor Ignasi Riera, de donar per defensada aquesta Proposició no de Llei, no insistim en res més.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nadal. Bé, la proposta pel Grup Mixt, no hi ha la persona, que és el senyor Pere Ayguadé... (*Ll. Sr. Martín demana per parlar.*) El senyor Martín Toribio, què volia? (*Remor de veus.*) Ah!, bé, deu ser una proposta presentada per vostè quan estava en nom del Grup Mixt.

El Sr. MARTÍN : No, no..., és que en tenim una de pròpia.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena, vull dir. Sí, sí, doncs, pot defensar-la, senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. Els diputats de l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social estem essencialment d'acord amb la Proposició no de Llei sobre el foment i difusió de la cançó en llengua catalana, tant per la importància que fins ara ha tingut en el procés de normalització lingüística l'actitud d'un grup de cantants d'expressar-se en la seva llengua com a instrument de comunicació i manifestació artística com perquè creiem que encara pot ésser un paper important en el procés de normalització lingüística. Creiem que aquest suport a la cançó catalana s'emmarca en la necessitat de portar a terme tot un conjunt d'actuacions que facin realitat la normalització lingüística a casa nostra. En aquest sentit, entenem els centrismes que tan important com les normalitzacions toponímiques, la normalització en el llenguatge administratiu, etcètera, per aconseguir normalitzar la cultura que ens és pròpia, la potenciació d'un instrument que, com la cançó en llengua catalana, permet difondre, no tan sols la nostra llengua, sinó també, en moltes ocasions, la poesia ca-

talana musicada, és extraordinàriament útil, i hem de saber-ho aprofitar. Tal com es deriva del que fins ara hem exposat, existeix una realitat de cançó catalana que es manté perquè un grup de cantants perseveren en la seva voluntat d'utilitzar la seva llengua com a instrument de comunicació i creació artística. I creiem que a aquesta realitat se li ha de donar suport des del Govern de la Generalitat, per tal de fomentar la creació d'unes infraestructures que permetin una efectiva difusió de la cançó, i no pas la creació de noves infraestructures des del mateix Govern. En aquest sentit presentem l'esmena al punt 1 de la Proposició no de Llei d'Iniciativa. Votarem favorablement al punt 2 de la Proposició no de Llei avui a debat, perquè entenem que és una qüestió de responsabilitat política que aquests mitjans de comunicació que depenen de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió difonguin de forma sistemàtica la cançó en llengua catalana i facin els esforços necessaris per tal que aquesta difusió es produeixi també en els altres mitjans de comunicació mitjançant els acords que ho facin possible.

La nostra agrupació ha presentat una esmena d'addició d'un nou punt, ja que hem cregut que des del Govern s'hauria de potenciar la difusió de la llengua catalana, no tan sols en el que és l'àmbit territorial de Catalunya, sinó també, com a mínim, en el que és la resta de països de parla catalana. I, per tant, la nostra esmena va dirigida que se celebrin acords de col·laboració cultural, que entenem que haurien d'incloure, no tan sols presència en els mitjans de comunicació i concerts, sinó també seminaris, colloquis, etcètera.

Res més. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Martín Toribio. Bé, ara correspon al Grup d'Iniciativa dir si accepta aquestes dues... (*Remor de veus.*) Bé, el posicionament del grup. De tota manera, jo volia fer un advertiment abans; ho anava a fer, pensant que havia de definir-se sobre les esmenes, una proposta al Grup d'Iniciativa per Catalunya, de si realment volgués defensar..., jo estaria disposat a admetre-ho, i, a més, doncs, desitjaria, i la Mesa ho desitjaria, que volgués fer ús del seu torn de paraula. Si li sembla, esperem que s'hagin posicionat els altres grups, i aleshores el senyor Ignasi Riera podrà prendre la decisió que cregui convenient.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Senyor President, la meua actitud ve perquè em sembla que són reiteradament intolerables les intromissions del President en els treballs d'aquesta Comissió i en els comentaris a les coses que anem dient alguns diputats i no altres, i per aquesta raó em sembla que no és d'acord amb allò que correspon a la Presidència d'una comissió com aquesta.

La nostra proposició no de llei ve també, com abans la dels nous ensenyaments musicals, marcada per anècdotes i per categories alhora. Hi ha hagut un conflicte evident amb la cançó catalana, i alhora hi ha hagut un seguit de consideracions sobre la importància que ha tingut aquesta cançó al llarg de la història, per consolidar tant l'ús popular de la llengua catalana com la creativitat musical a Catalunya. També perquè la cançó ha tingut relacions molt directes amb la literatura catalana, amb la difusió d'un seguit d'expressions, amb la difusió de llegendes de tarannàs i de mesures i d'esperits crítics a Catalunya. Per totes aquestes raons ens semblava que era absolutament indispensable començar a separar el gra de la palla. És a dir, una cosa és que en un moment determinat les inclinacions del públic

vagin més cap a un tipus de música o cap a una altra, i una altra cosa totalment diferent és que quedi ben clar que un país ha de donar suport a la cançó i ha de donar suport des d'un punt de vista d'infraestructures estables, que permetin una producció sistemàtica de la cançó. En altres sectors culturals, hem dit moltes vegades que si el món del cinema a Catalunya se'n va a Madrid, no és perquè a Catalunya no hi hagi afició al cinema, ni perquè no hi hagi bons actors i bons directors de cinema; és molt sovint perquè els focus a Catalunya costen molt més cars que a Madrid, i la gent acaba decidint anar a Madrid perquè ho té molt més fàcil, i és molt més barat fer una pel·lícula allà que no pas aquí. Això no passava abans, i passa ara. Doncs bé, aquesta proposició no de Llei vol, partint evidentment d'una anècdota, tractar de consolidar un cert pensament, una certa acció política, una recomanació, diguéssim, seriosa del Parlament a l'executiu perquè tingui en compte que en el tema de la cançó catalana no ens juguem el prestigi d'un o dos cantautors, que ens juguem una línia estable d'actuació cultural a Catalunya. I és per això que presentàvem aquesta proposició no de Llei. Proposició no de Llei a la qual hi ha hagut esmenes, tant del Grup Socialista com del Grup Mixt; ens sembla que són esmenes —en primer lloc, que vull agrair perquè suposem que hi ha hagut una lectura atenta del text— que, segons com, podrien en algun cas rebaixar la contundència del plantejament, en algun cas matisar-lo i enriquir-lo. Com que em sembla que en el cas d'una proposició no de Llei del que es tracta és de recordar a l'executiu, d'instar el Govern de la Generalitat a fer unes coses que els parlamentaris accepten, nosaltres estem disposats a acceptar aquestes esmenes si amb això és possible arribar a un consens més ampli a l'hora d'aprovar aquesta proposició no de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Riera. Ara els grups poden dir la seva posició. Pel Grup Mixt, se substitueix el senyor Pere Ayguadé.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS : Senyor President, la veritat és que nosaltres amb aquestes proposicions no de Llei cada vegada tenim menys esperances que, no simplement s'aprovin, sinó que fonamentalment s'apliquin; però, al marge d'aquesta idea, que cada vegada més la pràctica política i la pràctica parlamentària està expressant, nosaltres pensem que, com que genèricament hi estem d'acord, votarem favorablement aquesta Proposició no de Llei, però ja dic que hi ha la preocupació que moltes vegades aquest esforç parlamentari que els diferents grups estan fent moltes vegades no arriba a bon port, no simplement en la votació i en la discussió, sinó moltes vegades en la pràctica política del Consell Executiu. Al marge d'aquesta opinió, informar que votarem favorablement aquesta Proposició.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Ara pot intervenir, pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Carod-Rovira.

Es Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, senyor President. El nostre Grup votarà favorablement aquesta Proposició no de Llei. El tema ja va ser de l'interès del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, que el va dur a aquesta Cambra amb preguntes escrites i amb preguntes amb resposta oral, i en el seu moment ja vam fer un reconeixement del paper jugat per la cançó en els darrers anys de la dictadura franquista. La paradoxa és que en el moment d'arribar la recuperació de les llibertats democràti-

ques i part de les llibertats nacionals ens trobem que justament el tema de la cançó entra en crisi quan Catalunya es converteix en un país autònom, i se suposa que justament hauria d'haver succeït el contrari, que s'haguessin donat les millors condicions perquè aquest fenomen no s'hagués produït.

Nosaltres entenem que en aquests moments cal que se superi aquell estat de manies i de complexos proteccionistes, que en canvi no tenen altres països europeus en situacions de llengües d'àmbit restringit; en aquest cas, cal dir que la nostra no és només una llengua minoritària, com puguin ser altres llengües europees, sinó que ha estat també i és encara en bona part una llengua minoritzada encara per motivacions de caràcter polític. Nosaltres fem nostre el text d'aquesta Proposició no de Llei, lamentem no haver presentat en el seu moment esmenes, perquè ens hauria agradat de fer-hi constar en algun lloc que justament el que es diu a la Proposició no de Llei ho assumim com a propi, tot i que potser hauria estat bo d'incorporar-hi el fet que avui, justament, potser el principal contractista a aquest nivell el constitueixen a Catalunya els ajuntaments, i que, per tant, una crida similar, un toc d'atenció des del Parlament similar s'hauria pogut fer des d'aquesta Cambra, tant a l'Associació Catalana de Municipis com a la Federació Catalana de Municipis, en el sentit que avui la part fonamental del treball dels cantants i intèrprets en llengua catalana es desenvolupa a partir dels contractes que els faciliten els diversos ajuntaments. Celebrem algunes de les esmenes presentades, particularment la de l'Agrupació parlamentària del CDS, que no fa més que recordar un acord ja pres per aquesta Comissió de Política Cultural del Parlament de Catalunya, en el sentit de potenciar, de signar acords de col·laboració cultural amb la resta de territoris autònoms del conjunt dels Països Catalans. Per tant, en conclusió, nosaltres votarem favorablement aquesta Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. En nom del Grup parlamentari Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras. Té la paraula, si vol.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, gràcies, senyor President. Nosaltres comprem el sentit de la Proposició no de Llei i la veiem amb simpatia, i ens fem càrrec de la bona intenció que hi ha al darrere, però tenim reserves perquè, quan es parla d'una infraestructura consolidada en el punt 1 i quan en el punt 2 es parla de difusió sistemàtica, ens preocupa el possible perjudici que això podria tenir sobre un element essencial per al desenvolupament de la cultura, que és la llibertat i la competitivitat, que és la que fomenta en definitiva la qualitat.

Que existeixen mecanismes que de manera puntual, o determinats programes per objectius, fomentin determinades manifestacions culturals és una cosa que és pròpia d'una bona tasca de govern, i nosaltres, naturalment, la veuríem favorablement. Però, és clar, quan es parla d'infraestructura «consolidada», quan es parla de difusió «sistemàtica», s'estan introduint elements que vulnereu el que seria el lliure exercici de la competitivitat entre el que són, en definitiva, productes culturals, que han de tenir èxit o no tenir-ne d'acord amb les lleis que en podríem dir —encara que soni una mica cru— com les lleis de mercat. És curiós que la cançó catalana quan es desenvolupava en unes circumstàncies polítiques i socials no favorables, aleshores, floria d'una manera extraordinària i va assolir els seus èxits més grans. I ara, curiosament, en un sistema de llibertats,

sembla que hem d'introduir un hivernacle per protegir un producte fràgil. Això jo crec que conté elements de contradicció.

Per tant, senyor President, aquestes reserves i aquests dubtes, en el sentit que la paraula «consolidada» i la paraula «sistemàtica» ens sembla que no van a favor, precisament, de fomentar la riquesa i la qualitat de la cançó catalana, que —com dic— ha de ser fruit d'una sana competitivitat, nosaltres ens abstindrem en aquesta Proposició no de Llei, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Aleix Vidal-Quadras. Ara el Grup parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Francesc Codina, té la paraula.

El Sr. CODINA : Gràcies, senyor President. Jo voldria anunciar d'antuvi que després d'haver escoltat el Diputat senyor Riera, el qual ja ha anunciat que acceptaria les esmenes presentades, en bona part podrem donar suport a aquesta Proposició no de Llei, i m'explicaré.

En aquesta Proposició no de Llei, en el text inicial, hi ha dos punts. Si s'accepten totes les esmenes, tal com ha dit el ponent, serien tres punts, ja que hi ha una addicional del Grup..., de l'Agrupació del CDS, i, per tant, em posicionaré en funció de cadascun d'aquests punts.

Nosaltres donaríem suport al primer punt —tal com ja s'ha dit—; suposo que ha quedat clar que el fet que el ponent, senyor Riera, accepti l'esmena número 1 de l'Agrupació del CDS. Aquesta és una esmena de substitució, vol dir de modificació —concretament és de modificació—, però, de fet canvia, des de la nostra perspectiva, substancialment l'esperit del text. Deia el text original : «Crear una infraestructura consolidada...», etcètera, i diu la proposta, l'esmena diu : «Fomentar la creació d'una infraestructura». Per nosaltres és essencial aquest matis, i per aquesta raó donem suport a l'esmena, per tant a «fomentar». Pensem que «crear una infraestructura» podria esdevenir alguna cosa similar que tots els cantautors —i prego que se'm permeti la llicència, segurament de l'extrapolació no prou correcta—, però es podria entendre que volem fer funcionar els cantautors, és a dir, «crear una infraestructura» podria semblar que és des de la mateixa Administració que s'ha de crear i, en canvi, «fomentar la creació d'una infraestructura» pot ser el que volem que sigui, és a dir que la societat civil, que les entitats, que les associacions, amb l'ajut de les administracions, puguin tirar endavant tota aquesta tasca que ha estat reconeguda d'històrica i important, i que aprofito també per dir que estem parlant, constantment, de la cançó, i la cançó ningú no ha d'esmenar la plana del que ha representat per a la història del nostre país, la història recent del nostre país.

Però avui dia, després dels anys actuals de democràcia, potser més que la marca de la cançó hauríem de parlar de cançó catalana en general; avui dia ja no són només aquells cantautors, ja no és només aquell tipus de cançó catalana que es feia, doncs, al principi dels setanta i durant els seixanta, sinó que hi ha grups, hi ha gent que no estan —diríem—, no s'haurien d'emmarcar exactament en aquella marca de la cançó, però que, en canvi, estan fent música catalana, música moderna però en català també, i que també té la seva consistència.

Fets aquests comentaris, insisteixo, doncs, que en el punt primer estant acceptada pel ponent —com ho ha estat— l'esmena de l'Agrupació del CDS, hi votarem a favor.

Pel que fa al punt segon de la proposta inicial, jo també m'haig de referir a l'addició, a l'esmena número 2, d'addició, del Grup del CDS, la qual, encara que —entenem— la idea de l'Agrupació del CDS ha estat de completar, nosaltres pensem que és més que completar l'entenem com a aclaridora. És a dir, en el segon punt del text inicial diu : «Donar suport..., de les empreses que depenen de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió TV3, Canal 33, etcètera...», hi ha una part que demana el suport i després es fa referència a la difusió sistemàtica de la cançó catalana i a establir convenis amb altres mitjans de comunicació, etcètera.

Amb això volem dir..., i no vull cansar, en absolut, els membres de la Comissió, perquè són tots i cadascun d'ells gent molt sensibilitzada per tot el que fa a la qüestió dels cantants i de la cançó catalana, però podria fer referència al fet que, des de la inauguració del Canal 33, l'Onze de Setembre, hi ha hagut un compliment extraordinari del que va ser el conveni signat entre la Comissió de cantants i la mateixa Corporació i s'està donant un compliment —jo diria— acuradíssim d'aquell conveni, i, per tant, a ningú s'escaparà que, part del que comportava aquesta proposta ja s'està fent. És a dir, donar suport des d'aquestes entitats, des de les empreses que depenen de la Corporació això s'està fent. Tinc una llarga relació d'actuacions que s'han produït, concretament al Canal 33, també a Catalunya Música i també a TV3 que, hi insisteixo, no els cansaré perquè sé que ho coneixen.

I, en canvi, en canvi... Segurament, segurament el fet que la proposta va estar presentada al Parlament el 30 de maig, i del 30 de maig ençà ha plogut prou, ha fet que la situació canviés i, per això, se'ns ajusta més i estem disposats a donar suport —hi anuncio que el donem— a l'esmena número 2, és a dir, el que seria l'addició d'un tercer punt que, textualment, diu : «Signar acords de col·laboració cultural amb les diferents comunitats dels països catalans, per tal de difondre la cançó catalana.»

Doncs molt bé, en aquesta línia, amb aquesta intenció donem..., hi votarem a favor. Després —hi insisteixo— una vegada més de la submissió, de l'admissió per part del ponent d'aquest text, donarem suport a aquest punt. I, per tant, la nostra proposta, en definitiva, quedaria en : votar el text de l'esmena número 1, de l'Agrupació del CDS, a favor; no votar a favor el punt número 2 del text, i votar a favor de la segona esmena del CDS, que es diu una esmena d'addició, és a dir, vindria a ser un tercer punt, i que suposo que després —suposant que prosperés aquesta proposta que nosaltres fem— els serveis de la Cambra ho modificarien i quedaria, en realitat, doncs, com una Proposició no de Llei amb dos punts que, en definitiva, serien els dos punts que ha presentat l'Agrupació del CDS.

Si en alguna cosa no ha quedat clar el posicionament jo... (Pausa.) Sí, exactament, és el tercer punt; és una esmena d'addició d'un tercer punt. Exactament, exactament, per això he intentat... Comprenc que hi pot haver, hi podria haver una confusió; dic que el primer punt de la Proposició, havent estat acceptada l'esmena del CDS votem a favor del primer punt; votem en contra del segon punt de la Proposició i votem a favor de l'esmena del CDS, que seria una incorporació, en definitiva, d'un tercer punt.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Senyor President, per a una...

El Sr. PRESIDENT : Un moment, senyor Riera. El senyor Riera, sí, sí. Té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT : No, per a una proposta de tipus gairebé tècnic. Evidentment, per tranquil·litzar el senyor Codina, sí que ho he entès, i he entès ben entès el que ell em deia que assumíem, com a substitutòria de la nostra proposta, l'esmena número 1, del Grup Mixt. Per això ja he dit que, tot i que lamentava que haguéssim de rebaixar contundència, com que era una recomanació a l'executiu, era bo.

Ara, de tota manera, justament a la relectura hi ha un tema que em penso que podria ser gairebé una correcció tècnica, que això sí que, en tot cas, els proposaria. Al nostre text dèiem : «la producció continuada de cançons en català»; l'esmena del CDS diu : «la producció de cançó catalana».

Bé, jo els recordo que en aquesta Cambra s'ha tendit a evitar una polèmica, que és una polèmica antiga —i parlem de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i no de l'Associació d'Escriptors Catalans, per no tornar plantejar una vegada més què són el Juan Marcé o el Vázquez Montalbán, etcètera. Jo diria que, aleshores, i si es pogués fer, i si ho acceptés, evidentment, el Grup que ha proposat l'esmena : «Fomentar la creació d'una infraestructura que permeti la producció de cançons en català i que garanteixi als cantants...», etcètera. Crec que, en aquest cas, ens aclariria això.

Evidentment, també hem dit que acceptàvem l'esmena socialista número 2, encara que el Grup de la majoria no la votí, en la qual volem recordar que es recullen els acords i les propostes formulades verbalment i per escrit, tant de la Conselleria de Cultura com de la Direcció de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Riera. (*L'l. Sr. Manuel Nadal demana per parlar.*) Sí, el senyor Nadal ha demanat la paraula també.

El Sr. MANUEL NADAL : No, jo voldria..., com que hem de votar un text que serà una esmena, i és el text número 3, a mi m'agradaria que el Grup Mixt, el Grup del CDS m'afegís, si fos possible, després de «comunitats» un adjectiu que digués «comunitats autònomes», o digués alguna cosa així, perquè comunitats de veïns, comunitats de no sé què, o que digués els governs o que digués els..., no ho sé! Que m'hi afegís algun adjectiu aquí darrere, perquè, la veritat, això de «signar convenis culturals amb diferents comunitats» em sembla una cosa molt poc concreta, molt difosa i, a més, que em sembla que aquesta no és la intenció.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí. Tots són això..., tant el que ha dit el senyor Riera com vostè poden considerar-se esmenes tècniques i si volen fer modificacions, aquesta Mesa no hi tindrà cap inconvenient. El senyor Codina volia parlar?

El Sr. CODINA : Sí, si em permet, senyor President. No, primer per dir que, en cap moment no he pensat... En cap moment no he pensat que el senyor Riera no m'entengués. He dubtat que jo m'hagués sabut explicar bé, en tot cas; mai que ell no m'entengués.

Pel que fa a l'aclariment que el senyor Riera proposa de la cançó, és a dir, la manera que quedi escrita i reflectida la voluntat de quin és..., senyor Riera, l'assumim plenament. És a dir, jo he fet comentaris en aquesta línia, que també ens agradaria

més que no quedés exactament la marca i, per tant, ja ens va bé.

I en darrer terme dir que si l'esmena darrera que fa el comentari el representant del Grup Socialista, en el sentit que es matisi que les «comunitats» són les «comunitats autònomes», evidentment, no hi tindriem res a dir i continuariem donant-hi suport.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, a veure, aquí, primer, en primer lloc hi ha dues esmenes tècniques : una, que fa referència que l'esmena del Grup Mixt, que correspon al punt 1 i que s'integra en la que ha presentat Iniciativa per Catalunya, es canviï «cançó catalana» per «cançons en català». Aquesta... (*Remor de veus.*) És una modificació tècnica a l'esmena, bé, és a dir... (*Remor de veus.*)

El Sr. CODINA : No, no.

El Sr. MANUEL NADAL : Esmenes de substitució.

El Sr. PRESIDENT : És clar. L'esmena és de substitució. D'acord. Bé, llavors hi ha aquest canvi que diria : «cançons en català».

I en relació amb l'esmena del Grup Mixt, que seria un punt tercer, diguéssim, també hi ha la petició d'una esmena tècnica, que s'afegís a... On diu : «les diferents comunitats», que digui : «diferents comunitats autònomes». (*L'l. Sr. Martín demana per parlar.*) Senyor Martín Toribio.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. Donaria lectura a com seria l'esmena d'addició, en l'ara del consens. Diria així : «Signar acords de col·laboració cultural amb les institucions de les diferents comunitats autònomes dels Països Catalans.» (*Remor de veus.*) Igual, igual, continuaria igual, eh? : «per tal de difondre la cançó catalana». (*Remor de veus.*) En el punt 1 hi ha el de «cançó catalana»...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Riera... (*Remor de veus.*)

El Sr. MARTÍN : Bé, o «cançó en català», no hi ha cap inconvenient.

El Sr. PRESIDENT : «Cançó en llengua catalana». Senyor Riera, li sembla bé això?

El Sr. RIERA I GASSIOT : O, senzillament, per mantenir la unitat «cançons en català», diguéssim o «en llengua catalana», m'és igual. Però era..., el sentit era el mateix que tenia l'esmena tècnica anterior.

El Sr. PRESIDENT : En la primera de les esmenes dirà : «cançons en català» i en la segona, per no modificar massa, dirà : «cançons en llengua catalana».

El Sr. RIERA I GASSIOT : Sí, sí, d'acord.

El Sr. PRESIDENT : Li sembla bé?

El Sr. RIERA I GASSIOT : Sí.

El Sr. PRESIDENT : Doncs podem passar a les votacions.

Bé, podem votar-ho tot conjuntament.

El Sr. CODINA : Per separat. No, no, senyor President, per separat, jo crec.

El Sr. PRESIDENT : Per separat.

El Sr. CODINA : Jo crec que sí.

El Sr. PRESIDENT : Per separat, no?

Votem primer el punt primer.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb el punt primer.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest punt ha estat aprovat per la unanimitat... (*Remor de*

veus.) No, no, el senyor s'ha abstingut... Perdoni.

Ha estat aprovat, doncs, per 22 vots a favor i 1 abstenció.

Passem ara al segon punt.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor d'aquest segon punt?

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest segon punt ha estat rebutjat per 10 vots a favor, 13 en contra i 1 abstenció.

Passem ara a l'addició, que representa un tercer punt de l'esmena corresponent al que en aquest moment encara representa el Grup Mixt.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin a favor?

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest punt ha estat aprovat per 22 a favor i 1 abstenció.

Abans de donar pas al punt..., que jo demanaria que fos el punt tretzè, ara, el punt tretzè, voldria donar les gràcies a tots els diputats per tal com hem pogut resoldre aquesta qüestió, i en especial al senyor Ignasi Riera, i demanar-li, en tot cas, si en alguna cosa, doncs, li ha semblat incorrecció, les meves excuses públiques.

(El debat del punt quart de l'ordre del dia fineix a dos quarts de dotze del matí i cinc minuts. El debat del punt segon s'inicia a tres quarts de dotze i cinc minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Passem ara, ara tenim el bloc, tot aquest bloc que fa referència a les televisions, i que jo abans he dit que em posaria a la disposició dels diferents proposants per prendre una determinació conjunta.

Moments abans de parlar del punt divuitè, el senyor Carod-Rovira ha fet unes manifestacions sobre una de les proposicions, però jo, de tota manera, demanaria, si els sembla, que, per tot aquest bloc, ara suspenguéssim un moment la reunió, per veure a quin acord s'arriba, i si s'arriba a un acord de fer-ho en dos, separar un bloc i un altre bloc, o separar dos o tres blocs, farem el que sigui.

El senyor Max Cahner demana la paraula. Digui, senyor Max Cahner.

El Sr. CAHNER : En nom de Convergència i Unió, em sembla que, és que la primera..., el punt número quatre, em sembla que és..., el número dos, és que no té res a veure amb la qüestió de tots els altres, que és la recepció o no-recepció de TV3, TVV, etcètera. Aquí està parlant d'una cosa molt diferent, i sembla que barrejar-la no té sentit, encara que parli de televisió, però vull dir, és que és una..., és un tema que no té res a veure amb el debat que hem de tenir per arribar a un consens.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, si ho creuen així, el que podríem fer és posar a votació, a discussió ara aquesta, aquí, i si ho vol el proponent, el senyor Carod-Rovira, no tindria cap inconvenient, doncs, a posar-ho ara. Senyor Carod-Rovira...

Proposició no de Llei sobre la Recepció de la Televisió de Catalunya a Madrid

El Sr. CAROD-ROVIRA : Sí, amb el seu permís, senyor President, nosaltres també, com apuntàvem, enteníem que es tractava, el punt en comú, que es tractava d'un afer televisiu, però d'unes característiques diferents.

En el moment en què vam redactar, ja el llunyà 24 de maig d'enguany, el text d'aquesta Proposició no de Llei, nosaltres indicàvem en el preàmbul, en l'exposició de motius, fins a quin punt eren importants les relacions entre els pobles, l'accés a la diversitat de les seves cultures nacionals, el coneixement i el respecte per les llengües de cadascun dels pobles i nacions d'arreu del món. Insistíem en el paper que juga avui dia la televisió com a principal vehicle àudio-visual de difusió de la cultura, parlàvem de l'enorme impacte poblacional, que facilitava a més l'intercanvi cultural, i posàvem unes dades concretes, com era el fet que, gairebé des dels seus inicis, les diverses emissions dels diversos canals de la Ràdio-televisió Espanyola s'havien, amb tota normalitat, captat a Catalunya, i insistíem en el fet que aquest punt era positiu perquè enriqueix l'oferta televisiva, augmentava el pluralisme informatiu —ja entendran ses senyories que em refereixo al relatiu pluralisme informatiu que acostuma a senyorejar òrgans de difusió d'aquest abast— i finalment permetia, en el cas concret de Ràdio-televisió Espanyola a Catalunya, permetia el seguiment d'una realitat lingüístico-cultural tan destacada com la que s'expressava en aquella televisió. Com a conseqüència d'això enteníem que podia ser un bell gest de solidaritat cultural i televisiva de no privar els ciutadans de la Comunitat Autònoma de Madrid, com a capital de l'Estat i un dels nuclis principals de població de tots els territoris de l'Estat, de l'oportunitat de poder veure també les emissions de la Televisió de Catalunya. Això, per una banda, en justa —podríem dir, en certa forma— reciprocitat, com a manera de garantir també la possibilitat d'un sector de població generalment oblidat com són —les estadístiques aquí no acostumen a coincidir exactament del tot— aquesta població de 80.000 ciutadans de llengua catalana que puguin en aquests moments estar residint a la Comunitat Autònoma de Madrid.

Pel doble motiu, doncs, d'una banda, d'intentar protegir des del punt de vista televisiu els drets d'aquests ciutadans, i, de l'altra, d'exercir un gest de solidaritat i no privar els ciutadans d'aquella comunitat de l'accés a les emissions de Televisió de Catalunya en uns moments on la llibertat d'ones i la televisió sense fronteres és a l'ordre del dia en el conjunt d'Europa, nosaltres fèiem aquesta Proposició no de Llei, i és avui amb el mateix esperit que la presentem aquí per a la seva defensa, debat i aprovació posterior, si s'escau.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara tots els grups poden dir la seva posició. El Grup Mixt? El senyor Sánchez, pel Grup Mixt.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS : Senyor President, aquesta proposta que fa el Grup d'Esquerra Republicana té una virtualitat, i és que planteja en la pràctica l'existència de diferents llengües a l'Estat espanyol, i, per tant, quin comportament s'ha de tenir amb aquesta realitat. Però aquesta virtualitat va acompanyada amb una dificultat. Quina és, aquesta dificultat? La dificultat és que no parteix de la idea que el comportament lingüístic ha de ser a partir de la unió voluntària que tots i cada una de les persones que han d'abordar el tema hagin de donar la seva opinió.

Per dir-ho amb molta claredat : el problema és que la proposta que fa Esquerra Republicana no deixa la possibilitat, en la pràctica, que la Comunitat de Madrid digui la seva opinió re-

specte a aquest tema d'importància cabdal.

Però al marge d'aquesta idea, com que nosaltres partim d'una altra, d'una altra que també té molta importància, que és que el nacionalisme català —que és una expressió, aquesta proposta, del nacionalisme català— té davant un altre nacionalisme —que hem de dir-ho i hem de dir-ho amb molta tranquil·litat i amb molta claredat—, que és el nacionalisme espanyol, nosaltres, sense compartir al cent per cent, al cent per cent, aquesta opinió... Ara em planteja això, però ell sap que aquesta idea de la Comunitat Autònoma de Madrid, si el Govern de Madrid no és el que decideix, aquesta és una proposta que no té possibilitat d'avançar; per tant, fins i tot la proposta que fa Esquerra Republicana no resol, des del nostre punt de vista, aquesta preocupació, aquesta preocupació que el conjunt, el conjunt de la gent implicada en una decisió d'aquest tipus decideixi. Però al marge d'això, i basant-nos en aquesta idea que el nacionalisme català té davant, per desgràcia —perquè no tindria per què ser d'aquesta manera—, el nacionalisme espanyol, nosaltres votarem favorablement aquesta Proposició, partint de la idea que no estem d'acord al cent per cent amb aquestes opinions i la resta, però pensem que l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei posarà damunt la taula del Parlament de Catalunya, però també necessàriament de la Comunitat de Madrid i, necessàriament també, del Congrés dels Diputats —si és que s'aprova— un problema que, segurament, no s'hauria de resoldre mecànicament de la manera presentada o plantejada pel Grup d'Esquerra Republicana, però que possibilitaria la discussió en el marc on, de veritat, s'hauria de resoldre.

I, per últim, plantejar un tema, i és que nosaltres som escèptics en la possibilitat que aquesta proposta s'aprovi aquí, al Parlament de Catalunya, i molt més que es trobin els mecanismes adients, els mecanismes adients de veritat —no el que proposa Esquerra Republicana, des del nostre punt de vista, sinó el mecanisme adient de veritat— per resoldre aquest tema. Però al marge d'aquestes matisacions i opinions, que segurament no comparteix el Grup d'Esquerra Republicana, nosaltres, de tota manera, votarem favorablement.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Ara pot prendre la paraula, en nom de l'Agrupació parlamentària del CDS, el senyor Joan Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN : Gràcies, senyor President. Molt breument : l'Agrupació parlamentària del CDS creu que la Proposició no de Llei a debat va adreçada, entre altres raons, a fer efectiva la llibertat d'expressió reconeguda en la Constitució Espanyola i en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i a potenciar l'intercanvi informatiu i cultural. És per això que la votarem favorablement.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. En nom del Grup parlamentari Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras té la paraula.

El Sr. VIDAL-QUADRAS : Sí, moltes gràcies, senyor President. Bé, jo vull felicitar el Grup d'Esquerra per aquesta Proposició, que és un exercici molt interessant d'ironia política, per la qual cosa, hi insisteixo, els felicito. Jo diria que és magistral, com a exercici d'ironia política.

En qualsevol cas, nosaltres compartim els grans principis que inspiren aquesta Proposició no de Llei, és a dir, que l'intercanvi entre cultures és enriquidor i que les cultures han d'estar

obertes. Sobre el fet que els ciutadans de la Comunitat Autònoma de Madrid puguin, en aquests moments, estar frustrats, d'alguna manera, pel fet de no rebre les emissions de TV3 i de Canal 33, tinc dubtes raonables, però, en qualsevol cas, tampoc descarto que hi pot haver algun cas en què això es doni.

Fins a tal punt aquesta Proposició no de Llei ens sembla intel·ligent en els seus plantejaments que el nostre Grup hi votarà a favor; hi votarà a favor perquè s'endegui aquest procés d'oferir aquesta oferta cultural a la Comunitat Autònoma de Madrid, i esperarem molt interessats la resposta. És a dir que el nostre vot a favor és fruit, d'una banda, de l'admiració per la intel·ligent ironia de la proposta i, d'altra banda, de la curiositat per veure quina serà la reacció de la Comunitat Autònoma de Madrid.

En qualsevol cas, la proposta, malgrat el seu contingut implícit, senyor Carod-Rovira, és realment inofensiva. Per tant, la votarem a favor.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. En nom del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Per dir que votarem a favor d'aquesta Proposta, i que consti que la proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya pot semblar exòtica, perquè sovint és vista com a exòtica la nostra pluralitat d'Estat. I això en altres països semblaria ben normal : que, si hi ha un seguit de llengües que són cooficials, i, per tant, oficials a una part del territori que aquest Estat aplega, és normal que a la resta de l'Estat es pugui tenir constància d'aquesta pluralitat.

Penso que hi ha un cert paralelisme, en el fons d'aquesta Proposició, amb propostes que s'han fet públiques a les darreres eleccions, sobre, per exemple, l'ús del català al Senat, i crec que ni en un cas ni en l'altre no es poden mai allegar raons tècniques, perquè en aquests moments, i ben aviat, veure moltes televisions de molts llocs serà tècnicament molt senzill.

Recordo que el senyor Josep Lluís López Aranguren, poc després de l'homenatge al Saló de Sant Jordi del Palau de la Generalitat, em comentava que seria molt important, justament —jo no recordava, en aquells moments, que hi hagués aquesta Proposició no de Llei—, deia que «seria molt important que un ciutadà de Madrid, ni que fos per error, s'hagués d'adonar cada dia que existeix una llengua parlada amb normalitat, que és diferent de la nostra, i que això, doncs, l'anés acostumant a saber que existeix una altra llengua digna, per tant, de moltes altres coses». Penso que, a més, si prosperés aquesta Proposició no de Llei, els diputats catalans a Madrid no es perdrien les sèries TV3-Berlusconi mentre estan en l'exercici de la seva funció política.

Per totes aquestes raons, nosaltres hi votarem a favor.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Riera. En nom del Grup Socialista, el senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, el Grup Socialista no s'oposarà a la tramitació d'aquesta Proposició no de Llei, però tampoc hi votarà a favor.

Nosaltres estem d'acord amb l'esperit que s'explica aquí, en aquesta Cambra, que inspira aquesta Proposició no de Llei : l'esperit de fer conèixer als ciutadans de la Comunitat de Madrid —però, per què no?, a tots els ciutadans d'Espanya—

la realitat plurinacional de l'Estat espanyol, de la realitat plurilingüística d'aquest Estat espanyol; ens sembla que és un bon exercici educatiu i de solidaritat, és un exercici d'ampliació de l'oferta cultural, però, dit això —és a dir, no ens podem oposar, per aquests motius a la Proposició no de Llei—, sí que volem dir, amb molta contundència, una sèrie de reflexions al voltant d'aquesta Proposició no de Llei.

A mi em sembla que, en primer lloc, és una proposició no de llei amb esperit publicitari, i penso que aquest Parlament s'hauria de guiar per un altre esperit que no l'estrictament publicitari: el de la realitat i l'efectivitat de les seves propostes, i em sembla que l'aprovació d'aquesta Proposició no de Llei no obre el camí perquè, finalment, sigui aprovada o tingui una receptivitat determinada en el Ministeri de Transports o en la mateixa Comunitat de Madrid, sinó que obre una via que a mi em fa la impressió que ens porta a un carreró sense sortida.

A mi m'agradaria que, en el futur, es busquessin altres vies, i altres vies que contemplessin altres temes, també; perquè a mi em sembla, ja ho he dit, que aquesta és una proposta publicitària, però, a més, em dona la impressió que és una proposta que ens porta, a aquest Parlament, al joc dels disbarats o a veure qui la diu més grossa; perquè, després de la proposició de la Comunitat Autònoma de Madrid, podem fer la proposició de Ceuta, la de Melilla i la de tretze comunitats autònomes més.

A mi em sembla que, bé, aquí hi ha un camí a córrer per fer la Proposició no de Llei a tretze comunitats de llengua castellana a l'Estat espanyol. Podem fer la inversa: sol·licitar que el Govern demani al País Basc, a Galícia i a altres comunitats que tinguin la seva televisió, fins i tot la Comunitat madrilenya, que també volem veure aquestes televisions aquí, i s'obre un camí que a mi em sembla que és el camí, repeteixo, que no hauríem d'haver obert.

Per això no estem d'acord a votar favorablement aquesta proposta. Si de cas, valdria la pena que, a través de la comissió pertinent —no sé si és la Comissió de control de Radiotelevisió Espanyola, la Comissió de Cultura o la comissió que sigui d'aquest Parlament— s'estudiés globalment el fet de fer arribar la televisió catalana a tots els àmbits culturals de l'Estat espanyol, a tots els àmbits que ens sembli pertinents —si convé, d'Europa o a nivell mundial— que es pugui rebre la nostra televisió —per exemple: l'oferta a través d'un satèl·lit, etcètera— i viceversa: que totes aquelles ofertes televisives que tinguem, que puguin ser interessants, es puguin veure aquí. O es busca una fórmula global, o em sembla que aquesta d'avui és únicament i exclusivament una proposta amb fins publicitaris, per la qual cosa ens abstindrem.

(El Sr. Carod-Rovira demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT: Sí, veig que em demana la paraula el senyor Carod-Rovira, i jo li demanaria que deixés que tots els grups es pronunciessin, i després, si té alguna cosa molt precisa a fer, doncs que ho digui, no?

En nom del Grup parlamentari de Convergència i Unió, l'Honorable senyor Max Cahner.

El Sr. CAHNER: Bé, en principi, la intenció d'aquesta Proposició no de Llei és molt lloable: és evident que tots desitgem —i ho hem demostrat en casos que no són exactament el de la Comunitat de Madrid—, les ganes que tenim que ningú posi barreres que la televisió, com a mitjà de comunicació,

pugui ser..., que no pugui tenir fronteres.

Precisament nosaltres ens hem escandalitzat de determinades actuacions perquè ens ha semblat que atempten contra drets fonamentals reconeguts per la Constitució i, en un altre nivell, per l'Estatut, i això és el que a nosaltres ens mou a considerar que la redacció d'aquesta Proposició no de Llei és un pas enrere.

És clar, es evident que la possibilitat de veure televisió catalana a Madrid és, des del punt de vista d'un dret dels ciutadans de Madrid que siguin originaris de països de llengua catalana o no ho siguin, és un dret que tenen igual que els ciutadans de França tenen de veure la televisió alemanya, o els ciutadans de Flandes, la de Valònia. És, per tant, un dret que és irrenunciable i, si convé, cal, doncs, actuar des del Parlament perquè sigui respectat; però, que aquest dret estigui sotmès a negociacions polítiques, a negociacions d'un govern —és igual que sigui el de Catalunya que el de la Comunitat de Madrid—, ens sembla que no té sentit. És a dir, no hem de demanar que els governs es posin d'acord per a l'exercici d'un dret constitucional: aquest ho és, malgrat que els governs hi estiguin en contra.

Prova d'això és que, en el cas del País Valencià, nosaltres no acceptaríem de cap manera un acord de dos governs pel qual no es poguessin veure les emissions, perquè la llibertat està per damunt dels acords dels governs, si no és que... Evidentment, hi ha la reglamentació d'aquest dret, que pertany a un executiu —els drets en abstracte no són aplicables—, però aquesta aplicació del dret a la lliure circulació de les idees, de les informacions i, en aquest cas, de les imatges televisives, és un dret que, a la Constitució —jo no ho hauria volgut així, però és així—, es reserva l'Estat, i, si no és que s'aplica l'article 150.2, que diu que «l'Estat podrà transferir o delegar a les comunitats autònomes, mitjançant una llei orgànica, les facultats corresponents en matèria de titularitat estatal», jo crec que aquesta Proposició no de Llei és inútil. Vull dir, les dues comunitats autònomes no tenen res a discutir en una cosa que, en primer lloc, forma part de les llibertats dels ciutadans reconegudes per la Constitució, i que, la seva aplicació, l'ha reservada, la Constitució, en exclusiva, a l'Estat, si no és que, explícitament, una llei orgànica ho cedeixi a les comunitats, ho transfereixi.

Bé, en tot cas, jo crec que el que s'ha de demanar és el respecte íntegre a les llibertats dels ciutadans i no condicionar-les a negociacions quan no és necessari. Per tant, aprovar aquesta Proposició no de Llei seria, en primer lloc, autolimitar la nostra llibertat i després posar-la en un carreró sense sortida, perquè els acords no tindrien cap validesa.

Per tant, ens sembla que, per coherència absolutament de dret públic o de dret polític, el que hem de fer és votar en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Max Cahner. Reglamentàriament, no hi ha possibilitat d'altra intervenció, però com que suposo que el senyor Carod-Rovira el que vol és una qüestió tècnica, doncs li dono la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, es tracta d'una qüestió tècnica en el sentit que, probablement, el senyor Nadal no ha sabut interpretar amb la precisió que nosaltres esperàvem del contingut de la nostra Proposició i, des d'aquest punt de vista, ens sembla que el contingut i l'esperit que animaven la nostra Proposició han estat profundament contradits per les paraules del

senyor Nadal.

Llavors, en aquest sentit, nosaltres entenem —si la Presidència ens ho permet— que no es tracta..., que creiem exagerat de qualificar de «publicitària» una proposició no de llei tan seriosa com aquesta, que no fa res més que plantejar el caràcter plurilingüístic de l'Estat espanyol; que ens sobta que es qualifiqui de «publicitària» una proposta que, en canvi, ha estat aprovada per un altre Parlament autònom, justament a iniciativa d'un grup anomenat Partit Socialista Obrer Espanyol, i que, en tot cas, confiem que quan es produeixi el proper govern de coalició entre el PSOE i el PSC ja no calguin proposicions de llei com aquesta, perquè la política lingüística de l'Estat sigui tan profundament plurilingüe que faci respectar els drets lingüístics dels diversos pobles que el componen.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per respondre aquesta qüestió tècnica, el senyor Nadal vol dir alguna cosa? No? Molt bé. Aleshores, passem a la votació d'aquesta Proposició no de Llei.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin a favor del text d'aquesta Proposició no de Llei, que aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta Proposició ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i 6 abstencions.

Ara haurem de passar a debatre els punts 3, 7, 8, 9, 10, 11 i 12. Si els sembla, suspenem uns breus moments la sessió per veure si els diferents grups parlamentaris ens porten una proposta conjunta. Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió.

(Se suspèn la sessió a un quart d'una del migdia i es reprèn a dos quarts d'una.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

**Proposicions no de Llei sobre
la Recepció de la Televisió Valenciana a Catalunya,
sobre la Recepció a Catalunya de les Emissions en
Llengua Catalana de Televisió Valenciana,
sobre les Emissions de TV3 i TVV als Territoris de
Llengua Catalana, sobre l'Atorgament de
la Mateixa Freqüència a TVV i TV3,
sobre la Difusió de TV3 al País Valencià,
sobre la Interrupció de la Recepció de les Emissions
de TV3 a la Comunitat Valenciana,
i sobre les Emissions de TVV i de TV3**

Jo pregunto als grups parlamentaris si han arribat a un acord, a un text; hi ha un portaveu que pugui...

El Sr. CAHNER : Hi ha un text, però jo, com que no sé exactament com és el procediment, suposo que, malgrat que hi hagi un sol text, cada grup té interès a posicionar-se.

El Sr. PRESIDENT : Bé, si hi ha un text, m'haurien de proporcionar aquest text perquè el Secretari en llegís el contingut. Però després, malgrat que els diferents grups hagin renunciat a favor d'aquest text i precisament perquè han renunciat a favor d'aquest text, tenen tot el dret de mantenir el seu punt de vista, de fer una exposició aquí del seu criteri, i després passaríem a una votació. Per tant, em sembla que seria millor abans poder tenir el text i llegir-lo, i a partir d'aquí fer les preses de posició.

El Sr. CAHNER : L'únic petit inconvenient és que la meua lletra és poc llegible per tercers, o sigui que jo el passaré però és que seria més fàcil que el llegís jo. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, bé, llegeixi-ho, però després...

El Sr. CAHNER : Després dono el text, és clar.

El Sr. PRESIDENT : Llegeixi, llegeixi...

El Sr. CAHNER : Bé, «El Parlament de Catalunya :

»1. Manifesta el seu suport i encoratjament a totes aquelles iniciatives de ciutadans i entitats encaminades a fer efectiu el dret constitucional a la informació, que inclou la recepció d'imatges televisives, amb la garantia de pluralitat informativa i de competitivitat, i a la vegada incideixin favorablement en el procés de normalització de l'ús de la llengua catalana.

»2. Expressa la necessitat de potenciar un espai comunicatiu en l'àmbit de la llengua catalana en el qual s'afavoreixin les situacions d'intercanvi cultural entre els mitjans d'àudio-visuals d'informació dels diferents territoris de llengua catalana.

»3. Insta tots els poders públics a facilitar l'assoliment d'aquests objectius en llur àmbit i en tot allò que els sigui possible, especialment evitant noves interrupcions de les retransmissions de les emissions de TV3 al País Valencià o de les futures de TVV a Catalunya.»

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Doncs, si vol fer a mans això. *(Pausa.)* Moltes gràcies. Bé, vist aquest text, aquesta transacció, ara cada un dels grups podrà dir la seva posició. En nom del Grup Mixt, el senyor Sánchez.

El Sr. SÁNCHEZ RAMOS : Senyor President, informar que nosaltres, en funció de la reestructuració que el Grup Mixt ha tingut en els últims temps, no havíem tingut possibilitat de fer la Proposició no de Llei sobre aquests temes perquè es pogués discutir en aquesta reunió de la Comissió, i tenim coneixement que la nostra Proposició es discutiria la pròxima reunió de la Comissió de Política Cultural. En funció d'això, per tant, hem participat també en la discussió d'aquest tema, d'aquesta proposta transaccional i, en funció d'això, ja puc avançar que segurament nosaltres retirariem la nostra Proposició no de Llei per agilitzar la discussió, el debat de la Comissió de Política Cultural. Al marge d'això, nosaltres voldríem fer algunes constatacions que penso que és important en la discussió que estem fent, però també en futures discussions que la Comissió de Política Cultural faci, i que el mateix Parlament de Catalunya faci. Nosaltres pensem que hi ha una tendència excessivament accentuada de plantejar les nostres preocupacions des de Catalunya amb un esforç de confrontació o amb altres comunitats autònomes o amb l'Estat. Nosaltres pensem que això és innecessari; nosaltres pensem que aquesta idea, que ja abans havia explicitat respecte a una altra idea, de la idea que el nacionalisme català hagi d'estar enfrontat amb el nacionalisme espanyol, és una solució dolenta. I que des de la Comissió de Política Cultural i des del Parlament de Catalunya hem de fer l'esforç que d'aquesta realitat plurinacional que existeix al nostre Estat, es tingui una visió de caràcter positiu, de sumar tot el que de veritat pot sumar amb aquesta capacitat, no simplement cultural, sinó més àmplia, que expressa les diferents nacions que hi ha a l'Estat espanyol. En funció d'això, pensem que la proposta transaccional que es fa resol aquest tema, i resol aquest tema, primer, perquè dóna suport a totes les iniciatives que des de Catalunya, però també des d'altres llocs, s'estan fent per plantejar la necessitat d'aquest intercanvi comuni-

cacional, i, per tant, cultural i de coneixement de les realitats. Però, al mateix temps, no simplement resol aquest tema, el text transaccional, sinó que també resol un altre problema que per nosaltres és fonamental, i és que les diferents institucions democràtiques elegides pel poble de Catalunya, pel poble de l'Estat o els diferents pobles de l'Estat espanyol puguin dir la seva, i ajudar aquest procés d'intercanvi i de millor relació entre les diferents comunitats i per tant nacions existents. I aquesta, que era també una de les nostres preocupacions quan fèiem la nostra proposta no de llei, pensem que queda resolida amb aquesta proposta transaccional. I, per últim, un altre tema que és fonamental, i ho volem dir amb molta claredat perquè possiblement al debat parlamentari no sorgeix, però això és quelcom que està arrelat a la nostra societat, a la societat catalana i hauríem de fer un esforç per fer-lo desaparèixer, i és aquesta idea que TV3 es vegi al País Valencià, però que la TVV es vegi a Catalunya és essencial, perquè, si no tinguéssim aquesta concepció al Parlament de Catalunya —perquè fora del Parlament de Catalunya hi ha altres concepcions que hem de combatre—, aniríem en la direcció de tenir una actitud de caràcter imperialista de Catalunya respecte a aquest procés de construcció que té diferents noms, des de Països Catalans, des de realitat cultural catalana, no sé, hi ha diferents expressions per a això, però nosaltres estem molt preocupats que aquesta realitat lingüística, cultural que existeix, que es pot palpar, es pugui construir a partir d'una actitud de caràcter imperialista per part de Catalunya. Jo crec que aquesta Proposició o, millor dit, aquesta proposta alternativa o de consens de tots els grups parlamentaris resol aquest tema, que per nosaltres és un tema de molta preocupació. En funció d'aquestes idees, nosaltres votarem favorablement la proposta transaccional feta, i, al mateix temps, retirariem —ja ho farem amb el mecanisme reglamentari— la Proposició no de llei presentada pel Grup Mixt.

El Sr. **PRESIDENT** : Moltes gràcies, senyor Sánchez. Ara pot dir la seva posició, per l'Agrupació parlamentària del CDS, el senyor Joan Martín Toribio.

El Sr. **MARTÍN** : Gràcies, senyor President. En nom de l'Agrupació parlamentària del CDS volem mostrar, en primer lloc, la nostra satisfacció pel consens a què s'ha arribat entre les diverses propostes. Pel que fa a la possibilitat de rebre a Catalunya les emissions de la Televisió autonòmica valenciana, el Centre Democràtic i Social s'hi mostra plenament favorable, així com a la recepció de TV3 a la Comunitat valenciana. Aquesta posició ve recolzada pel fet que tècnicament no hi ha cap obstacle que s'oposi a la mútua recepció dels senyals televisius.

Aquest posicionament, repeteixo, s'emmarca en una concepció oberta i plural que el CDS manté de tot allò que fa referència a la lliure circulació de missatges i ides. Nosaltres mantenim que l'única limitació que podem trobar les institucions, tant públiques com privades, a l'hora de dissenyar nous mitjans de comunicació àudio-visual és la que ve determinada per les possibilitats tècniques. Aquests plantejaments de base es refermen a l'hora de defensar la interactivitat de les emissions de televisions autonòmiques, i mereix una defensa aferrissada en el cas de les televisions veïnes de Catalunya i València. En efecte, les afinitats lingüístiques, culturals i geogràfiques fan que la interactivitat televisiva entre totes les televisions arribi a

una qualitat d'objectiu comunicatiu renunciabile, comptant en un futur més o menys proper amb la possibilitat d'una televisió autonòmica a les Illes Balears. Totes aquestes iniciatives, adreçades a fer efectiva la llibertat d'expressió, reconeguda en la Constitució Espanyola i en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i a potenciar l'intercanvi informatiu i cultural, són objecte de sistemàtica defensa per part dels parlamentaris de Centre Democràtic i Social, tal com hem expressat en el punt que anteriorment hem debatut.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. **PRESIDENT** : Moltes gràcies. Ara, pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Carod-Rovira.

El Sr. **CAROD-ROVIRA** : Sí, senyor President. El nostre Grup vol començar també felicitant-se per l'acord a què han arribat totes les forces polítiques d'aquesta Cambra a l'entorn d'aquest tema. En realitat, i potser per tranquil·litzar una mica la intervenció anterior del senyor Celestino Sánchez, nosaltres ja vam, justament, presentar el dia 24 de maig una proposició no de llei que allò que en precisió ja sol·licitava és la recepció, la possibilitat de recepció a Catalunya de les emissions de la Televisió valenciana. Per tant, aquest ja era el primer pas; per aquest motiu, nosaltres entenem que la Proposició no de llei que vam presentar en aquell moment ha quedat també inclosa en aquest text, en aquest redactat final comú, la diversitat de grups parlamentaris. La nostra, la segona de les nostres propostions no de llei és també la que, en aquests moments, fem nostra perquè ho han fet així també les altres forces polítiques, i perquè recull allò de substancial que nosaltres defensàvem. D'entrada, el dret, la garantia del dret a la llibertat d'informació que fins aquell moment era possible al País Valencià, gràcies a l'esforç de ciutadans particulars, d'entitats i institucions a les quals cal fer un reconeixement de la seva activitat com Acció Cultural del País Valencià, de la mateixa manera que altres entitats com l'Obra Cultural Balear ho han fet a les Illes Balears, i també a l'esforç decidit d'un seguit de municipis, i de més de cent mil ajuntaments, perdó, més de cent ajuntaments. Entenim nosaltres que en aquest cas concret s'havia produït una situació que dificultava, no només una situació de normalització lingüística, sinó que s'havien enderrocat molts tabús i s'havien tancat moltes portes a mals entesos previs gràcies a la recepció de TV3 al País Valencià, i per això aquesta voluntat que ara manifesta la Cambra, que en el futur no es posin obstacles de cap mena a la recepció de TV3 al País Valencià i de Televisió Valenciana a Catalunya sigui, no només un desig, sinó una realitat. Rectifico les xifres estadístiques : es tracta de cent mil valencians que van donar suport a la recepció de TV3 al País Valencià.

El Sr. **PRESIDENT** : Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Ara, en nom del Grup parlamentari Popular, el senyor Aleix Vidal-Quadras pot fer ús de la paraula.

El Sr. **VIDAL-QUADRAS** : Expressar, igual que els altres grups, la nostra satisfacció per aquest acord, acord sempre desitjable en aquestes qüestions d'ordre lingüístic i cultural que s'han de moure preferentment a nivell més institucional que partidista. La Proposició no de llei, tal com ha quedat redactada, gràcies al bons oficis de l'Honorable senyor Cahner, a qui també volem agrair la seva feina de síntesi, recull les inquietuds de la nostra Proposició no de llei, la del Grup Popular, en

particular el lliure exercici de la pluralitat informativa, que genera competitivitat, i la competitivitat és font de qualitat, i en segon lloc el fet que, des del nostre punt de vista, la recepció dels diferents canals autonòmics a l'exterior del seu àmbit territorial no ha de tenir altre límit que els condicionaments tècnics i, evidentment, el respecte a les mateixes competències autonòmiques i a la mateixa autonomia de les diferents comunitats.

També s'han eliminat en el text que tots hem acordat els matisos que podien ser objecte de discrepància, o els possibles elements de crispació, crispació que, en aquests moments, tampoc té gaire sentit perquè, en aquests moments s'està rebent, normalment, TV3 al territori de la Comunitat Valenciana i, per tant, expressar, doncs, la nostra satisfacció i lògicament anunciar el nostre vot favorable a aquest text acordat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Vidal-Quadras. En nom del Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, el senyor Ignasi Riera té la paraula.

El Sr. RIERA I GASSIOT : Gràcies, senyor President. Com els anteriors diputats, també començo amb la felicitació als grups per haver arribat a aquest acord i, en concret, al Diputat senyor Max Cahner que, si bé ja no és membre d'aquesta Comissió de Cultura, hi ha aportat, ocasionalment, el seu esforç de síntesi i la seva sensibilitat per ajudar-nos a fer aquest còctel. En cocteleria es diu que amb bons elements es poden fer còctels horrorosos, i, en aquest cas, sembla que no ha estat així.

Nosaltres, en la nostra Proposició no de Llei insistim, en un primer punt, a manifestar el ple suport a un dret constitucional i nacional : el de recepció d'imatges televisives i més d'un mitjà en català. Insistim en aquest punt perquè suposo que després de l'aprovació, si escau, d'aquesta Proposició no de Llei ens vindran altres dient per què, aleshores, no es pot veure normalment a Catalunya, per exemple, TV Sur que, com saben, ja hi ha hagut una campanya en aquest sentit i suposo que serà un tema de discussió, però que, en tot cas, els arguments no seran idèntics als arguments que, en aquests moments, estem tractant.

Em sembla molt bé també que s'insti tots els governs i totes les forces socials i polítiques a aconseguir això. Jo, en aquest sentit, volia dir que em penso que és important que una proposició no de Llei del Parlament de Catalunya reconegui els esforços que s'han fet més enllà dels parlaments; des de la gent que un dia va voler veure TV3 al País Valencià, la gent que en aquests moments vol fer possible que es vegi TVV justament a Catalunya, al Principat, i que això hauria de, fins i tot, tenir una traducció jo crec més efectiva d'un grup de gent que es proposa que això sigui realitat i realitat aviat.

Al llarg d'aquest temps hem participat també, tant com hem pogut, en les accions que volien reconèixer aquest dret i que volien fer efectiva la recepció de TV3 al País Valencià i de TVV a Catalunya, i que consti que sempre hem deixat ben clar que això ho fèiem perquè era un principi i un dret constitucional, no perquè amb això abonéssim la qualitat de TV3; més aviat hem dit i hem escrit que nosaltres reconeixíem el dret dels ciutadans del País Valencià a veure TV3, perquè el nostre Grup sempre ha defensat el dret a l'eutanàsia.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Riera. Ara, en

nom del Grup Socialista, el senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, el Grup Socialista vol felicitar els diferents grups de la Cambra per l'esforç realitzat en la presentació de les diferents proposicions no de Llei, i l'esforç realitzat per arribar a un consens i, fins i tot, un consens amb el Grup Socialista que no havia presentat cap proposició no de Llei. Jo crec que ens hem de felicitar perquè aquesta Comissió de Cultura, tradicionalment, fa esforços, ha fet esforços i farà esforços per poder arribar a la unanimitat en els temes que fan referència a la llengua catalana i, en aquest cas, a la seva difusió per un mitjà televisiu; doncs, és un dels temes que fan referència a la llengua catalana. Per tant, ens hem de felicitar-nos tots per aquest consens a què s'ha arribat.

I jo voldria fer una consideració també abans d'entrar en el contingut de la Proposició no de Llei, una consideració que és la que fa referència al fet que ha estat el Govern socialista el que ha fet possible l'enriquiment de l'oferta televisiva a l'Estat espanyol, que ha fet possible la pluralitat informativa, a través de l'aparició de diferents mitjans de comunicació televisiu que abans no existien, i que ja sabem, doncs, que també en poc temps aquesta oferta televisiva es veurà enriquida. Per tant, aquesta necessària oferta televisiva diversa, aquesta pluralitat informativa es produeix gràcies a la gestió del Govern socialista.

Feta aquesta consideració prèvia, respecte a la Proposició no de Llei, el text que se'ns presenta transaccionat té tres punts fonamentals : el reconeixement d'aquesta Cambra als diversos grups i entitats que han fet possible la difusió de TV3 en l'àmbit del País Valencià i de les Illes —a mi em sembla, doncs, que aquest reconeixement l'hem de fer tots els grups—; en segon lloc, la reclamació de la creació d'un espai comunicacional comú en el territori d'ús de la llengua catalana —em sembla, doncs, que també és un punt important—, i el tercer punt, que fa referència al fet que siguin totes les institucions que tinguin relació amb aquest tema, des dels ajuntaments, passant pels governs de les diverses comunitats autònomes, fins al Govern de l'Estat, que facin possible, doncs, que aquestes demandes del Parlament de Catalunya siguin una realitat, i que, per tant, en l'àmbit de la televisió catalana i de la televisió valenciana hi hagi una reciprocitat de l'oferta, que nosaltres puguem veure la televisió valenciana i que al País Valencià es pugui veure la televisió catalana.

Jo voldria acabar amb un tema —i lamento haver d'introduir aquest tema en aquests moments i no en el moment de l'elaboració del consens, perquè ha estat el meu company de Grup, Felip Lorda, que m'hi ha fet prestar atenció—, que és una proposta d'afegitó que em sembla que no desvirtua, en absolut, el consens, que seria d'afegitó... Quan fem referència a la llengua catalana posar, d'alguna manera, «en les seves diferents modalitats». Si no es posa això, també hi votarem a favor, evidentment. Vull dir, la unitat de la llengua catalana, ningú no la posa en dubte, però potser en l'àmbit valencià, més que en l'àmbit balear, aquest reconeixement de les diverses modalitats de la llengua catalana —ho repeteixo— faria més fàcil l'acceptació d'aquesta Proposició no de Llei.

Repeteixo que, si no s'accepta aquesta modificació —que jo diria que és una modificació tècnica—, hi votarem igualment a favor, perquè s'ha arribat al consens i s'ha fet un esforç important de síntesi de consens.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Nadal. Ara per dir l'exposició del Grup de Convergència i Unió, el senyor Max Cahner.

El Sr. CAHNER : Bé, aquí hi ha ara una nova proposició, en què jo faria la següent consideració, malgrat que ell ja ha dit que igualment votarà. Però jo voldria dir que, de fet, els que es puguin sentir, doncs, contrariats pel nom de «llengua catalana» s'hi trobaran igual si diem «en les diverses modalitats», perquè els qui no accepten la «llengua catalana» tampoc accepten que el valencià sigui..., encara menys acceptaran que el valencià sigui una modalitat de la llengua catalana. No afegeix cap element tranquil·litzador respecte al País Valencià. És normal que a Catalunya acceptem el nom científic, perquè també és el propi i el que utilitzem normalment —jo respecto i, a més a més, és correcte utilitzar a València el nom de valencià—, però aquí, voler introduir les varietats de la llengua catalana no resoldria res i encara, a sobre, faríem mal a una consideració d'una llengua, perquè tota llengua té varietats, la castellana, també, i no es diu enlloc, ni en cap tractat ni en cap text legal.

Vull dir, jo no ho introduiria, perquè si entrem en aquesta dinàmica a allò que arribaríem sempre que parlem de «català» hauríem de dir «amb les seves modalitats», que inclouen els tortosins i els lleidatans i els pallaresos i els empordanesos, no solament els valencians.

Bé, això és la consideració que faig jo, que em sembla que no cal. En tot cas, aquí hi ha altres persones que poden opinar.

Bé, en segon lloc també —que ho hauria dit abans—, però com que el consens malgrat tot està..., s'ha aconseguit i s'ha aconseguit amb una magnífica disposició de tots els grups, i jo agraeixo a tots els grups que hagin acceptat aquest consens, el mèrit del qual està en tots els grups que l'han acceptat i que —gairebé tots— havien fet abans proposicions no de llei en aquest sentit de reforçar la idea... Simplement hi havia diferents redaccions i també, evidentment, diferents matisacions en l'argumentació.

Jo voldria dir unes coses molt concretes. A mi..., jo no estic tan segur que no es puguin tornar a plantejar problemes. Vull dir, evidentment, ara es rep TV3 al País Valencià, però la situació legal continua essent inestable. Vull dir, mentre... Per tant, això no és un tema superat i que ara, doncs, diguem, estem satisfets que s'hagi resolt; no s'ha resolt, hem d'esperar que es resolgui i esperem que aquesta Proposició no de llei ajudi..., en vista d'aquesta unanimitat, ajudi a resoldre-ho. Unanimitat que, d'altra banda, va també lligada al fet de la recepció de TVV aquí, recepció que té les mateixes circumstàncies.

Una cosa que també voldria aclarir és com va néixer TV3 al País Valencià. TV3 va entrar al País Valencià no pas d'una manera espontània en el sentit de sortir uns senyors a posar retransmissors i a veure què passa, sinó que va ser fruit d'una negociació. El 24 de setembre de l'any 1985, a la Moncloa, al despatx del Director General de Mitjans de Comunicació de l'Estat, que depèn de la Presidència del Govern, el senyor Virseda i el senyor Eliseu Climent, i com a mitjancer i testimoni el senador pel partit socialista, Francesc Ferrer i Gironès, van arribar a un acord escrit; escrit que, evidentment —perquè no tenia l'autorització—, el senyor Virseda no va poder signar. Però aquell escrit signat pel senyor Ferrer i Gironès i el senyor

Climent va ser protocol·litzat pel notari López Laborda, de València. L'origen, per tant, no és un origen pirata, és un origen que surt, evidentment, d'un acord, un acord polític, exactament igual que el que pocs dies abans s'havia pres amb l'Obra Cultural Balear per a la recepció de TV3 a les Illes.

Això és un element a tenir en compte; aquestes coses cal tenir-les en compte quan es prenen mesures. Però, d'altra banda, cal pensar també que la recepció de TVV a Catalunya pot tenir un camí molt fàcil, perquè el que s'està fent no és res més que el que va demanar el President Lerma, el Molt Honorable President Joan Lerma, en la seva estada a Barcelona el juliol d'aquest any, que va fer una crida als catalans —als catalans del Principat, s'entén— demanant que es creessin a Catalunya associacions o una associació d'amics de TVV, igualment com en el País Valencià, l'Acció Cultural del País Valencià havia emprès aquesta tasca per a TV3.

Responent a aquesta crida, aquesta Associació Amics de TVV va ser creada ja fa un parell de mesos en el si d'Òmnium Cultural, de la qual associació és President el senyor Badia i Margarit i en formen part, entre altres persones, el notari Puig Salellas, Josep Gifreu —conegut professor de temes de comunicació—, el mateix President de l'Òmnium, el senyor Millàs, el senyor Carles Salvador, fill del gran lingüista valencià, i han emprès accions suficients per fer pensar que, en un termini molt breu, es podrà anunciar ja la recepció a una part del territori català de les emissions de TVV, en una freqüència que és diferent del Canal 33 i de TV3.

Això, si aquest acord que avui prenem és l'esperit en què es mouen les mateixes forces polítiques o unes altres corresponents al nivell de l'Estat, crec que és la solució d'aquest conflicte, però crec que seria molt dolent que, malgrat totes aquestes coses, tornéssim un dia a veure el trist espectacle que es tallin, que es precintin, que es precintin, doncs, els transmissors o que es deixin de veure les emissions de TV3 al País Valencià o les futures de TVV a Catalunya, i més si, en cap cas ja, a partir d'ara, malgrat que la forma com es va fer no és bona —l'atorgament de freqüències idèntiques—, però com que ja ara no s'emeten ni sembla que s'emetràn a Catalunya TVV per freqüències que coincideixin amb cap de les concedides ni tan sols a les que s'hagin de poder concedir —perquè ja se saben quines són— a les televisions privades, que mai més ens trobem amb l'espectacle que ens privin, per unes raons incomprendibles, de la recepció d'unes emissions televisives que, de segur, són necessàries —no bones, sinó necessàries— per a la perduració d'un àmbit lingüístic, una llengua com la catalana.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Max Cahner. Bé, ja havent expressat tots els grups parlamentaris el seu punt de vista, i havent llegit ja el text transaccional, jo vull fer dues consideracions : primer, que el text que ara llegirem pressuposa la renúncia de les proposicions no de llei presentades pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, corresponent al punt 3, i a les esmenes d'Iniciativa per Catalunya i al Grup de Convergència i Unió; la de Convergència i Unió, del grup 7; la d'Esquerra Republicana, del grup 8; la de Convergència i Unió, del grup 9; la d'Iniciativa per Catalunya, del grup 10, i la del Grup parlamentari Popular, del grup 11, i de l'Agrupació del CDS, del grup 12.

També voldria dir que en el punt 3 d'aquest text transaccional es parla : «evitant noves interrupcions de les retransmissi-

ons», i se m'ha fet observar que potser seria millor —si vostès ho accepten i veig que ara en boca del senyor Max Cahner, doncs, ja ha sortit aquesta paraula— : «evitant noves interrupcions de les recepcions», perquè el que s'evita són les recepcions, no les retransmissions. (*Remor de veus.*) Eh? La retransmissió. (*Remor de veus.*) La recepció, sí, això mateix : la recepció, eh?

El Sr. CAHNER : La recepció de les emissions.

El Sr. PRESIDENT : La recepció... Suposo que no cal que tornem a llegir aquest text, perquè ja l'hem llegit abans, no?

Molt bé.

Per tant, les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb aquest text transaccional, que aixequin el braç.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, aquesta Proposició no de Llei ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

(*El debat del punts tercer, setè, vuitè, novè, desè, onzè i dotzè de l'ordre del dia, fineix a la una del migdia.*)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

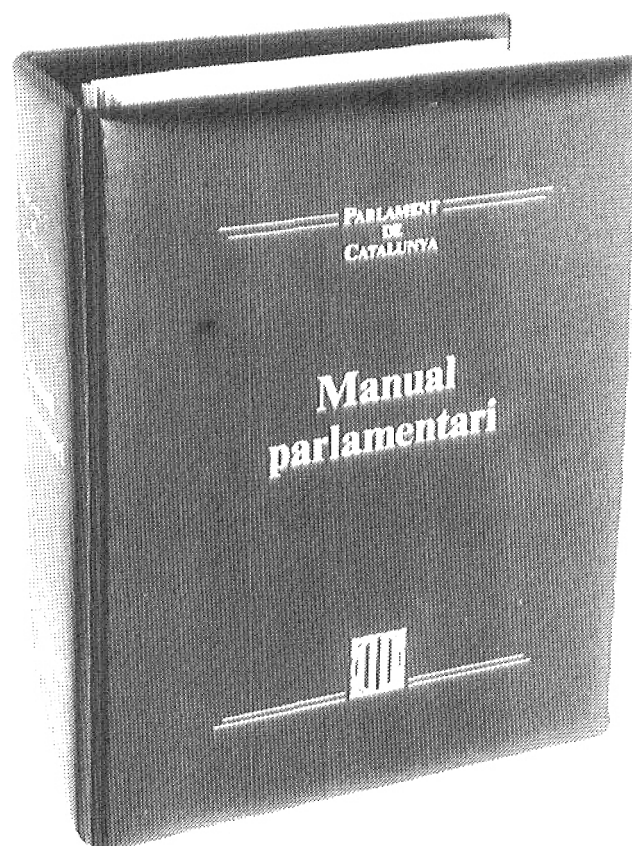
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- Normes bàsiques
 - Constitució Espanyola
 - Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - Lleis Orgàniques de l'Estat
- Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - Resultats Electorals
 - Diputats de la Legislatura Actual
 - Grups Parlamentaris
- Els òrgans de la Cambra
 - El Ple del Parlament
 - El President i la Mesa del Parlament
 - Junta de Portaveus
 - Diputació Permanent
 - Comissions Parlamentàries
 - Comissions permanents legislatives
 - Comissions permanents no legislatives
 - Comissions de legislatura
 - Comissions creades per llei
 - Comissions d'investigació
- Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - Estatuts de Règim i Govern Interior
 - Normes Complementàries de Règim Interior
 - Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - Organigrama dels Serveis del Parlament
 - Gabinet de Presidència
 - Oficialia Major del Parlament
 - Serveis Generals
 - Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- El treball parlamentari
 - Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - Índex de Tramitacions
 - Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- Directori institucional
 - Generalitat de Catalunya
 - Administració de l'Estat a Catalunya
 - Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - Altres Institucions de Catalunya
 - Institucions i Administració Central de l'Estat
 - Parlaments i Govern Autònoms
 - Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i relligadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Pre

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen

Major edat el segle XIII

El funcionament de les Corts Medievals

L'època d'or de les Corts

Les Corts i la crisi del segle XV

Les Corts escenari del redreçament
polític

Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII

La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V

Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella

D'arsenal a palau reial

De palau reial a Museu

La instal·lació del Parlament durant la
República

L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament

*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*

Composició del Parlament

Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament

La funció legislativa

La funció de control

Altres funcions del Parlament

El Parlament de la Generalitat restablerta

Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament

La naturalesa i la funció del Parlament

El sistema d'autogovern de Catalunya

Característiques del Parlament

La funció i les competències legislatives
del Parlament

Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern

La funció electiva

La funció integradora i solidària

El funcionament del Parlament

L'elecció del Parlament

Els diputats

La seu i el temps de treball

Els òrgans del Parlament

El sistema de treball i de decisió

El procediment legislatiu del Parlament

El control i l'impuls polític de l'acció de
govern

La publicitat i el coneixement del
Parlament

Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció acaba, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

BUTLLETA

Nom

carrer núm.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir/vocal portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona